

Ontdek mijn Afrika

Botswana 🐾 Ethiopië 🐾 Kenia 🐾 Malawi
🐾 Mozambique 🐾 Tanzania 🐾 Zambia
🐾 Zimbabwe 🐾 Zuid-Afrika

© 2025 OOG VOOR AFRIKA Publications
Daliënwaerd 47, 5221 KE Den Bosch
info@mw-media.nl
www.oogvoorafrika.nl

ISBN 978-90-835562-4-6
ISBN e-book 978-90-835562-5-3
NUR 516 Reisgidsen Afrika

Tekst: **Marjolein Westerterp e.a.**
Fotografie: **Peter Boshuijzen e.a.**
Vormgeving: **Harold Schoonbeek – Studio Harnas**
Drukkerij: **Printall AS, Estland**

Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ontdek mijn Afrika

Een ode aan dertig jaar reizen door Afrika, van 1994 tot 2025. En daarmee onze persoonlijke en meest dierbare herinneringen aan bijzondere ontmoetingen, adembenemende landschappen, indrukwekkend wildlife en karaktervolle guesthouses en lodges op weergaloze bestemmingen.

Marjolein Westerterp

Peter Boshuijzen

Inhoud

MALAWI	14
Ontdek mijn Malawi - klein land, grootse beleving	16
<i>Tekst en foto's: Dilo van Commenee</i>	
ZIMBABWE	22
Mijn eerste liefde	24
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Shutterstock</i>	
ZAMBIA	34
Ik droomde van Afrika	36
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Shutterstock</i>	
BOTSWANA	44
Oog in oog met Kim Wolhuter, de hyenaman	46
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen</i>	
Lubbesrust – exclusieve wildernisbeleving in het Tuli Block	52
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: PartofAfrica Safaris</i>	
Fotosafari op de Chobe rivier	54
<i>Tekst en foto's: Peter Boshuijzen</i>	
ZUID-AFRIKA	62
Singita – plaats van wonderen	64
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen, Jordan Snowzell, Adriaan Louw, Ross Couper, courtesy of Singita</i>	
Het mysterie van de witte leeuwen van Timbavati	72
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen</i>	
De vergeten snelweg – een reis door de stilte	78
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen</i>	

South African Road Trip – een muzikale reis	86
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen (Zuid-Afrika), Raymond van Olphen (stage)</i>	
MOZAMBIQUE	90
Overlandsafari naar het paradijs	92
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen, Shutterstock</i>	
ETHIOPIË	100
Rituelen in de Omo-vallei	102
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Peter Boshuijzen</i>	
KENIA	114
Kuki Gallmann – Mama Afrika	116
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Kuki Gallmann Foundation</i>	
Het ultieme Afrika-gevoel	120
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Marjolein Westerterp, Shutterstock</i>	
TANZANIA	130
Waar de stilte spreekt	132
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Shutterstock, AndBeyond Ngorongoro Crater Lodge</i>	
Being Jane Goodall	138
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Jane Goodall Foundation</i>	
Zanzibar – eiland van tijdloos geluk	142
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Marjolein Westerterp, Shutterstock</i>	
Mijn Afrika – droomreis naar vier landen	152
Zuid-Afrika, Zambia, Zimbabwe en Botswana	
<i>Tekst: Marjolein Westerterp Foto's: Henk Kroneberg, Marjolein Westerterp, Martin Harvey, D. Rogers Lodges: courtesy Red Carnation, Green Safaris, Machaba Safaris, Amalinda Safaris, Chobe River Lodge, Belmond Safaris, Natural Selection</i>	

Welkom in mijn Afrika

Misschien is het wat hovaardig om me dit intrigerende continent toe te eigenen. In deze zeer persoonlijke reisgids neem ik je echter jaar voor jaar mee naar de landen en plekken die sinds 1994 in mijn hart gegrift staan. Safari-Afrika was altijd mijn droom. Een droom die nooit uiteen mocht spatten, een continent dat niet teleur mocht stellen. Ik wachtte tot het juiste moment. Malawi, Zimbabwe en Zambia toonden me hun schoonheid, toonden me ook een rauwe wereld van leven en overleven. Ik ontmoette fotograaf Peter die Afrika totaal niet op zijn wensenlijst had staan. 'Zonder Afrika, gaan wij het heel lastig krijgen', sprak ik uit mijn hart. Botswana werd onze eerste gezamenlijke reis, gevolgd door Zuid-Afrika, Mozambique en het ongrijpbare Ethiopië. *Roughing it and loving it*, werd het credo. Geen avontuur was ons te gek, geen uitdaging te groot. Het destijds slaperige vissersdorpje Yzerfontein werd ons thuis en uitvalsbasis voor alle verkenningstochten. Voor mijn werk ontdekte ik de schoonheid van Tanzania en

Zanzibar, kreeg ik een mini-rangers cursus in Kenia. In 2022 moesten Peter en ik afscheid nemen van Yzerfontein, van de gezamenlijk Afrika-reizen. Maar afscheid nemen van Afrika, van al die mensen en plekken die me zo dierbaar waren geworden, dat kon ik niet. En, om een lang verhaal kort te maken, in 2025 stond ik voor de babs met Henk. En besloten we dat onze huwelijksreis naar Afrika zou gaan. Ik gunde hem dezelfde ervaring die ik in 1994 had. We kozen de plekken die ik destijds onvergetelijk vond. Mijn Afrika is nu ook zijn Afrika, en ik hoop ook jouw Afrika. Op welke manier je het ook wilt beleven: geniet van de geur van wilde salie, de rode zonsondergangen, van de brul van de leeuw, de schreeuw van de baviaan, het trompetgeschal van de olifant. Luister naar de verhalen van de mensen die je ontmoet en sluit de oneindige landschappen in je hart. Reis met hart en ziel, reis mooi.

Marjolein Westerterp

Malawi

Malawi staat bekend als het warme hart van Afrika – en dat merk je meteen als je er bent. Niet alleen vanwege het aangename klimaat, maar vooral door de warmte, gastvrijheid en vriendelijkheid van de Malawianen. Verliefd is misschien een groot woord, maar het kan je daar zomaar overkomen. Het land is nog relatief onontdekt, waardoor je het echte en ongerepte Afrika kunt ervaren: prachtige natuur, authentieke dorpen, rustige stranden en pure cultuur.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 Lake Malawi: Het kristalheldere meer is het kloppend hart van het land: snorkelen, zwemmen, kajakken, zeilen of gewoon genieten van dromerige stranden
- 🐾 Liwonde National Park is een van de beste plekken om wild te spotten: olifanten, nijlpaarden, krokodillen, antilopen en sinds een succesvolle herintroductie ook leeuwen en cheeta's
- 🐾 Zomba Plateau: Wandel of fiets door bossen, langs watervallen en uitkijkpunten. Het uitzicht is spectaculair
- 🐾 Likoma is een paradijselijk eiland in Lake Malawi met witte stranden en koloniale architectuur
- 🐾 Mount Mulanje is de hoogste berg van Malawi (3.002 m). Perfect voor eendaagse hikes tot meerdaagse tochten met overnachting in hutten
- 🐾 Bij Cape Maclear en Chembe Village heerst een relaxte backpackerssfeer, met strandbarretjes, duiken, snorkelen en ontmoetingen met de vriendelijke lokale bevolking
- 🐾 Majete Wildlife Reserve is een succesverhaal in natuurbescherming: ooit leeggejaagd, nu weer Big Five-territorium dankzij herintroducties
- 🐾 Kuti Wildlife Reserve is kleiner en knus, ideaal voor gezinnen. Je kunt dicht bij dieren wandelen of fietsen en paardrijden tussen zebra's, giraffen en impala's
- 🐾 Makuzi Beach of Chintheche: Voor wie van rust houdt en van prachtige stranden
- 🐾 Culturele ontmoeting en lokale markten: Sla een bezoek aan lokale markten, dorpen, traditionele muziek- of dans niet over. Het geeft een mooie inkijk in de cultuur en het dagelijks leven

2025

Ontdek mijn Malawi

KLEIN LAND, GROOTSE BELEVING

Terwijl de African Paradise Flycatcher met z'n prachtige lange staart als een rode flits door m'n ooghoeken schiet, en de iconische roep van de Fish Eagle het kabbelende water overschreeuwt, realiseer ik me ineens dat ik het best bewaarde geheim van Malawi ontdekt hebt. Namelijk de maanden november en december.

Mumbo Island

Zonsopgang boven de Shire rivier

Tussen droog en donder

Net na het toeristische hoogseizoen, maar voor de echte start van de regens, verkeert Malawi in een bijzondere staat. Het land haalt opgelucht adem dat er blij reizigers met mooie herinneringen thuis hun verhalen vertellen. En je voelt hoe opgewonden mens en dier zijn nu alles weer groen en vruchtbaar wordt. De meeste regio's in Malawi hebben al minstens acht maanden geen druppel regen gezien. Het kan niet lang meer duren, en de natuur weet dat!

In de Nationale Parken van Malawi barst het momenteel van de pasgeboren ieniemienie wrattenzwijntjes die met opgeheven staart achter hun moeder aan trippelen. Van de een op de andere dag zie je ook overal impala lammetjes. De meeste wankelen nog op hun hoge poten, maar het duurt niet lang voor ze snel en behendig met de kudde mee rennen. Verschillende bomensoorten lopen al voorzichtig uit en tegen het einde van de middag pakken donkere wolken zich samen. Het dondert zelfs wat in de verte. Hoewel je de regen kunt ruiken, blijft het voor nu nog even bij deze teasers.

Mumbo Island, waar ik dit schrijf, is een barefoot luxury paradise in Lake Malawi. Samen met mijn vriend en collega Hessel ben ik er een paar dagen tussenuit. Om te vieren dat we wederom een mooie groei in ons bedrijf zien. Malawi blijft een onbekend land, en toch lukt het ons de afgelopen jaren om steeds meer mensen te overtuigen hier een bijzondere reis te maken. Sommigen raken net zo verslaafd als wij, en komen al voor een tweede of zelfs derde keer

terug! Zonder de exacte woorden te vinden, bevestigen zij het gevoel dat wij ook hadden toen we Malawi de eerste keer binnen reden.

Het land met vijf smaken

Je wordt hier geraakt door een mix van kalmte en opgewondenheid. Van zacht ritselend blad en ritmisch gedrum uit de vissersdorpen. De natuur die gaat van geelbruin tot honderden tinten groen, en zonsondergangen van dieprood tot oranje, paars en roze. Malawi is vaak zoet, zuur, zout, bitter en umami tegelijk. Het is een van de veiligste landen in de wereld, en tegelijkertijd ook zo gevaarlijk omdat je nooit meer afscheid wilt nemen.

Dit Warme Hart van Afrika, zo genoemd vanwege de super vriendelijke en gastvrije mensen, is geen land dat voldoet aan de standaard verwachtingen die mensen van Afrika hebben. Het is niet het beste safari land en ook niet de beste strandbestemming. Wat het wel is, is een relatief klein land, waar je zonder al te lange afstanden hoeft te rijden een magische combinatie van het beste van Afrika kunt beleven.

Vooraf tijdens de maanden november en december is Malawi bijzonder om te bezoeken. Niet dat het hoogseizoen hier betekent dat er heel veel toeristen zijn. Malawi kent absoluut geen file-safari's. Maar in deze periode is het nóg rustiger, wat betekent dat je een plek als Mumbo Island helemaal voor jezelf kunt hebben. Perfect voor wie in alle rust wil zwemmen, snorkelen, kajakken of wandelen. De enige die er deze maanden veel zijn, zijn vogels. Inclusief alle vogels die net voor het regenseizoen

Hwange National Park

Zimbabwe

Zimbabwe is een prachtige en vaak onderschatte bestemming. Het land werd niet voor niets uitgeroepen tot de 'bestemming die je moet bezoeken in 2025'. Behalve de prachtige wildlife parken vind je er een zeer afwisselend landschap: van savanne tot bergen, van ruig rivierlandschap tot tropisch groen.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 De Victoria Falls bezoeken (Mosi-oa-Tunya), een van de zeven natuurwonderen ter wereld
- 🐾 Safari in Hwange National Park, het grootste nationale park van Zimbabwe, bekend om grote kuddes olifanten, leeuwen, wilde honden en fantastische lodges
- 🐾 Een Houseboat Experience op Lake Kariba
- 🐾 Matobo National Park staat op de Werelderfgoedlijst door de bijzondere granietformaties, rotstekeningen van de San, neushoorns en het historische graf van Cecil Rhodes
- 🐾 Great Zimbabwe Ruïnes: de oude hoofdstad van het Zimbabwe-rijk
- 🐾 Mana Pools National Park: een van de beste plekken in Afrika om dieren van dichtbij te voet te benaderen
- 🐾 Bulawayo is de cultuurhoofdstad. Denk koloniale architectuur, musea en kunst. Het Railway Museum is charmant en authentiek Afrikaans nostalgisch
- 🐾 Zambezi River Experience: Vissen (o.a. tijgervis), kanoën, sunset cruises, rafting en boottochten. Vooral bij Victoria Falls is white-water rafting wereldberoemd (klasse 5 rapids!)
- 🐾 Nyanga en Chimanimani in de Eastern Highlands: groene bergen, watervallen en mistige valleien. Perfect voor hikers, vogelaars en rustzoekers. Doe de spectaculaire skywalk langs de rand van de Mutarazi Falls
- 🐾 Gonarezhou National Park – ruig, weinig toeristen, pure wildernis

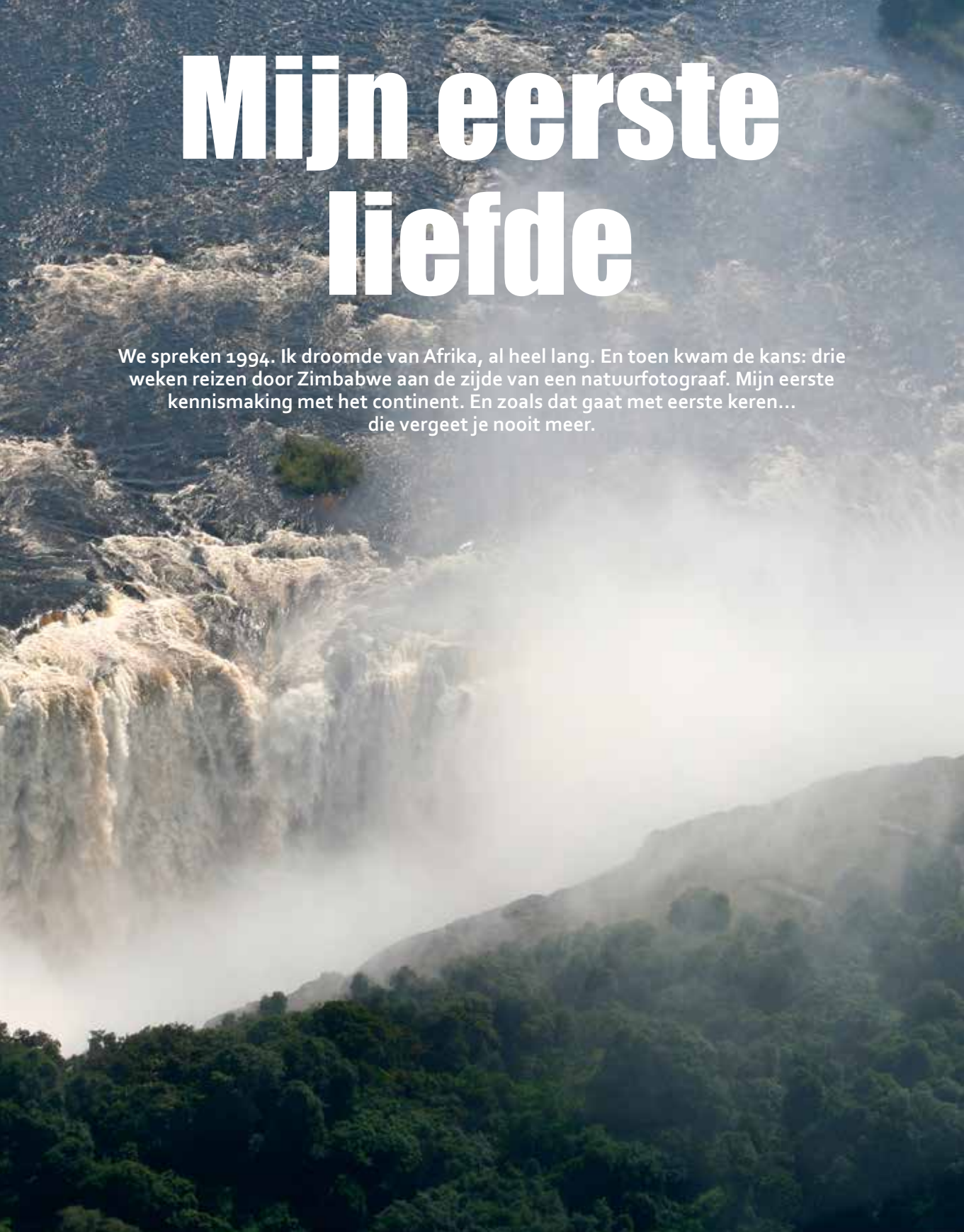
1994

De Victoria Falls

Mijn eerste liefde

We spreken 1994. Ik droomde van Afrika, al heel lang. En toen kwam de kans: drie weken reizen door Zimbabwe aan de zijde van een natuurfotograaf. Mijn eerste kennismaking met het continent. En zoals dat gaat met eerste keren...
die vergeet je nooit meer.

Een waterbok met zijn kenmerkende witte cirkel

Eindelijk naar het land tussen de Limpopo en de Zambezi dat door natuurliefhebbers zo wordt aangeprezen. Vanwege de adembenemende, ongerepte natuur en de diversiteit aan dieren, met parken als Hwange, Mana Pools, Gonarezhou, Matopos en Matusadona. Ik heb voor vertrek een ware studie gemaakt van dieren, bomen en cultuur. Want aan de zijde van een gelauwerde fotograaf wil je geen modderfiguur slaan. Ik in ieder geval niet. Pamuzinda Safari Lodge, onze eerste bestemming, is van koninklijke allure. De lodge, die omschreven wordt als het paradijs, ligt op slechts een ruim uur rijden van de bezige hoofdstad Harare. Meteen voel ik me echt in Afrika. Een klein privé-wildpark in het hart van de streek die eens Afrika's grootste jachtgebied was. Pamuzinda is het Shona woord voor 'koninklijke lodge'. Vanuit een open Landrover zien we vooral veel antilopensoorten, waaronder natuurlijk de impala, de sabelantilope en waterbokken die direct herkenbaar zijn aan de witte cirkel rond het achterwerk. 'God had net de toiletbrillen wit geschilderd. De waterbok kon niet wachten en ging erop zitten. Sindsdien heeft hij dat witte achterwerk.' Ja, ze konden me toen nog veel wijsmaken. Aan het eind van de dag zien we vanuit de lodge nog een groep olifanten geruisloos passeren en wordt met nadrukkelijk tromgeroffel het diner aangekondigd.

Waarom hebben zebra's strepen?

Uit het gesprek tussen onze gids en de fotograaf leer ik dat daar aardig wat verschillende meningen over bestaan. Ik kijk naar de kudde zebra's, fotogeniek, alert, beweeglijk, maar vooral heel duidelijk zichtbaar in het landschap. Waarom bestaan er 'gestreepte paarden' en tart de zebra de wetten van camouflage? En waarom hebben deze dieren met hun opvallende streep patroon als enige paardachtigen in Afrika kunnen overleven? Wat is het voordeel van de strepen? Camouflage is heel lang het argument geweest. In de zinderende Afrikaanse hitte vervagen de strepen en is de zebra minder goed zichtbaar voor de roofdieren die altijd op de loer liggen. Maar, dit helpt vooral overdag en leeuwen, de voornaamste vijanden, jagen vooral 's nachts. Bij maanlicht zijn de witte strepen duidelijk zichtbaar en zijn de donkergekleurde buffels en wildebeesten beter gecamoufleerd. Maar ... een groep vluchtende 'strepen' maakt het voor een leeuw moeilijker om een enkeling te isoleren. Als dat echter de oplossing is, waarom hebben dan niet alle dieren die in kuddes leven een streep patroon? 'Het streep patroon functioneert als sociaal herkenningsteken, zoals mensen herkenbaar zijn aan hun gezicht', weet de gids. 'Nee', weet de fotograaf die behoorlijk wetenschappelijk is ingesteld, 'uit onderzoek is

Een 'dazzle' van zebra's

gebleken dat het vet onder de verschillende kleuren meer en minder is. De huid functioneert daarmee als een interne airconditioning.' Nu ik het zo neerschrijf klinkt het een beetje ongeloofwaardig, maar wellicht heb ik in mijn ijver alles in me op te nemen de informatie niet helemaal goed begrepen.

Out of Africa

Mijn beleef Afrika-gevoel wordt heviger als we een paar dagen later de geasfalteerde weg verlaten en over een

rode zandweg verder rijden. We zijn op weg naar Iwaba in Kwekwe, eigendom van de familie Seymour-Smith. Die begon vijftig jaar geleden aan de 'restaurantie' van haar grondgebied en Iwaba werd gemaakt tot een wildpark dat in alle opzichten de sfeer uitstraalt van het Afrika zoals wij ons dat koloniaal dromen. Bijna alle dieren die door beroemde pioniers beschreven werden, zijn weer terug. De natuur heeft zich hersteld van de aanslagen gepleegd door landbouw, veeteelt en stropers. Ruige 'bush' is nu de beste omschrijving. Een deel van het oude jagerspad naar »

liggen als sfinxen kunnen gezien worden als symbolen van de voorouderverering van de Shona. Rond 1500 werd de stad verlaten. Een van de oorzaken zou kunnen zijn dat het land volstrekt uitgeput was door intensieve landbouw en veeteelt door een explosief groeiende bevolking.

De kunst van het bouwen in steen werd vervolgens over het hele land verspreid en er zijn veel meer 'zimbabwes' te vinden.

Vanuit het heuvelcomplex heb je een mooi uitzicht op de Great Enclosure, een rond gebouwde muur van meer dan vijf meter hoog die de daga's beschermde, de van leem en hout gebouwde hutjes van de vrouwen van de koning. Tussen de Great Enclosure en het museum lopen we door een woud van metershoge aloë's. In het museum staan de totems van de koninklijke familie en de beroemde zeepstenen 'Vogel van Zimbabwe', het nationale symbool. Over dit beeld bestaan ook diverse theorieën – men maakt het de nieuwsgierige journalist beslist niet makkelijk – krokodil en visarend verbeelden de band met het water. Of

de vogel is de boodschapper van de geest van de koninklijke voorouders. De krokodil is dan de bescherming van de vrouwen en kinderen tegen kwade geesten.

De kale hoofden

Steen, maar dan geologisch gevormd, bepaalt ook het Matobo Hills National Park. Het lijkt alsof granieten walvissen hier de aarde doorklieven en in hun spel versteende golven opwerpen. Dit miljoenen jaren geleden ontstane landschap spreekt enorm tot mijn verbeelding. Chief Mzilikazi noemde de koepelvormige rotsen de 'amotobo', de kale hoofden. Als de rotsen konden spreken, zouden ze vertellen van de San, de Bosjesmannen, die hier hun tekeningen achterlieten in de vele grotten. En over Cecil Rhodes die er begraven ligt omdat hij dit het mooiste plekje van de wereld vond. Maar ook over bedrog en verraad, waardoor Lobengula, de zoon van Chief Mzilikazi, zonder dat hij het beseftte zijn land verkwaanselde aan de blanken. En over de onrust die ontstond over de

Het graf van Cecil Rhodes op 'het mooiste plekje van de wereld'

Painted dogs

Een 'blozende' struisvogel

Matobo Hills.

verdeling van het land toen Matobo Hills tot een nationaal park verklaard werd en de boeren verdreven werden. De machtige rotsen spelen ook een hoofdrol in de verering van de Mwari, de almachtige god, de macht die zich bezighoudt met zaken die van politiek belang zijn. Alleen de koning had toegang tot de Mwari en het verhaal gaat dat in het begin van de negentiende eeuw de koning het had bestaan om toen de Mwari tegen hem sprak in de lucht te schieten. De stem van de Mwari was toen in de hut van de vrouw van de koning gekomen en de koning had het hutje afgebroken. De stem klonk uit bomen en grassen en de koning bleef hem weggagen. Uiteindelijk zei de stem dat de koning verdreven zou worden door 'mannen die huiden droegen'. Ze kwamen in de vorm van uit Zuid-Afrika verdreven Nguni-strijders. Zij plunderden het koninkrijk en in wanhoop vluchtte de koning naar Matobo en wierp zich van een rots. De Mwari overleefde ook de blanke kolonialen en zelfs leider Joshua Nkomo schijnt tijdens de vrijheidstrijd regelmatig geofferd te hebben aan de Mwari.

Het park is een eldorado voor natuurliefhebbers, het is een belangrijk broedgebied voor zwarte arenden die hun nesten hoog op de rotsen maken. De koraalbomen met hun oranje en scharlaken bloemen kleuren het landschap, de papierberken die uit de rotsen lijken te klimmen benadrukken de kracht van de natuur. Een golvende kudde wildebeesten tussen het hoge gele gras, een klipspringer die roerloos op een rots naar je staat te kijken. Wilde, woeste schoonheid and I love it ... Evenals de in de stenen verborgen huisjes van de Matobo Hills Lodge.

De rook die dondert

Voor David Livingstone zijn ontdekking, de watervallen op de grens tussen Zambia en Zimbabwe, vernoemde naar zijn koningin Victoria heetten ze bij de plaatselijke bevolking Mosi-oa-Tunya, de rook die dondert. Een toepasselijke benaming voor een waterpartij die meer dan zeventienhonderd meter breed zich in een honderd meter diepe kloof stort. Door dit watergeweld hangt er »

Zambia

Zambia staat bekend om zijn wildrijke natuurparken, de spectaculaire Victoria Falls, vriendelijke bevolking en avontuurlijke activiteiten.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 Bezoek de Victoria Falls (Mosi-oa-Tunya), een van de zeven natuurwonderen van de wereld
- 🐾 South Luangwa National Park is bekend vooral om de luipaarden. Hier werd de wandelsafari 'geboren', een unieke manier om dieren te spotten en de natuur te leren zien
- 🐾 Wees een dare devil en neem een duik in Devil's Pool op Livingstone Island. Met je hoofd over de rand van de donderende Victoria Falls weet je dat je leeft...
- 🐾 Maak een safari per boot of kano in het Lower Zambezi National Park
- 🐾 Livingstone is een stadje waar je het dagelijkse leven kunt ontdekken
- 🐾 Kafue National Park is een van de grootste parken van Afrika, maar nog relatief onbekend. Grote kans op cheeta's, wilde honden en veel vogelsoorten
- 🐾 Bezoek als mogelijk een traditionele ceremonie, zoals de Kuomboka van de Lozi-stam
- 🐾 In het Kasanka National Park vindt van oktober tot december een spectaculaire vleermuismigratie plaats. Miljoenen fruitvleermuizen vullen de lucht
- 🐾 Lake Tanganyika biedt ontspanning tussen de safari's door. Met uitzicht op de bergen van Congo
- 🐾 De Busanga Plains zijn een fantastische bestemming, daar waar de wereld je niet vindt

1995

In een vorig leven woonde ik in Afrika, dat weet ik. Ik heb de billen en de brede heupen van de grote mama's, onderweg ben ik alleen het ritme en de kleur kwijtgeraakt. Omdat ik zeker weet dat mijn roots liggen tussen wilde dieren en in weidse landschappen, heb ik mijn jeugd en studie doorgebracht in een constante staat van heimwee. Altijd ook heb ik het gevoel gehad dat mijn 'thuiskomst' perfect zou zijn. Jaren twijfelde ik als ik bij een reisbureau stond, maar steeds was er iets wat me weerhield om die ticket naar Afrika te boeken. En toen was daar het telefoontje: wil jij naar Zambia om een verhaal te schrijven? Afrika, here I come... Het is 1995 en met dat ene telefoontje valt alles op z'n plaats, weet ik dat m'n wachten beloond wordt. Ik ga een geweldig avontuur meemaken: safari's, leeuwen, olifanten en giraffen zien, mensen ontmoeten die de hele dag tussen de wilde dieren leven, in de stoom van de Victoria watervallen staan, kanoën tussen de nijlpaarden. Alles.

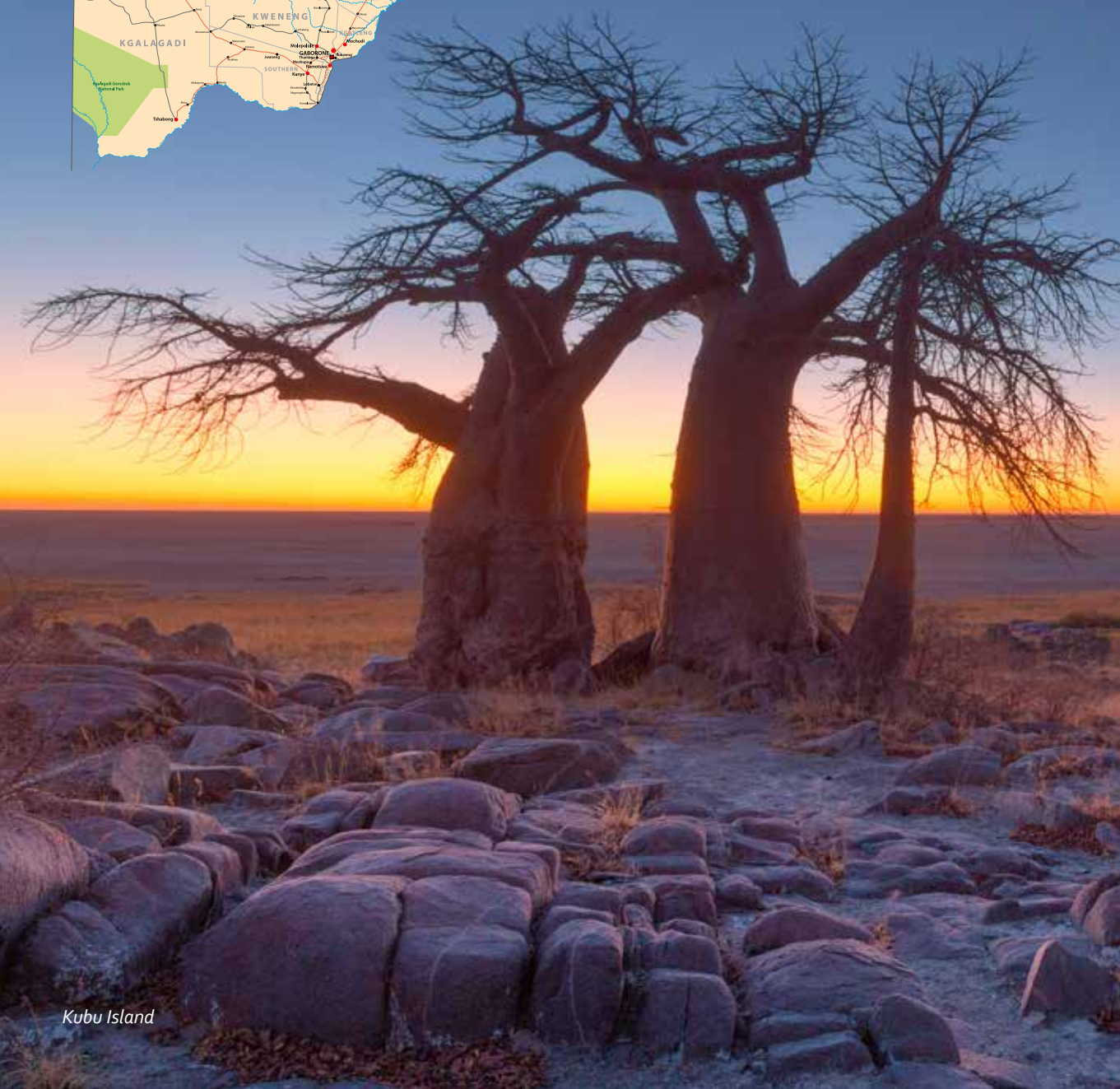
IK DROOMDE VAN Afrika

Ik verkeer in een staat van permanente, koortsachtige opwindung. Inpakken. Hoe doe je dat als je als journalist maar 10 kilo bagage mee mag nemen omdat de fotograaf en ik ons als echte razende reporters in piepkleine vliegtuigen door de bush gaan verplaatsen. Verrekijker – check, batterijen – check, pet tegen de brandende zon, ja. Malariapillen – 'tuurlijk, alle prikken gehaald' – ja, resultaat zere bilpartij. Tube wasmiddel, zodat ik mijn T-shirt regelmatig kan verversen.

Lusaka International Airport geeft ons niet de indruk van een levendige, internationale luchthaven. Er zijn een paar souvenirwinkeltjes, een wat morsig restaurant en een lege vertrekhall voor binnenlandse vluchten. Ik ben in Afrika. Dit moet een geluismoment zijn. Een gehaaste, in zomers uniform gestoken piloot komt met uitgestoken hand op ons af. 'Hi, I am Andrew, I'll be the pilot during your trip.' Wow, een eigen piloot. Ik kan als we over de startbaan lopen een huppeltje nog maar net onderdrukken. Cool blijven, ik ben

tenslotte op een belangrijke missie. Een reisjournalist kijkt nergens van op. Zelfs niet van een eigen piloot en vliegtuig. Toch?

Het vliegtuig gaat niet hoger dan ongeveer 2100 meter. Onder ons zien we de schaduw als een vogel meevliegen. Andrew noemt het zijn beschermengel. 'Als ik mijn "guardian angel" onder me zie, weet ik dat ik nog in de lucht zit', meldt hij met veel gevoel voor understatement. Ik noteer dit als eerste typisch Afrikaanse gebruik dat ik op mijn reis tegenkom. Onder me zie ik een eindeloos rood landschap. In de brede rivier die we volgen, drijven grijze eilandjes. 'Nijlpaarden', zegt de fotograaf. 'Agressieve krenge. Die moet je in het donker niet tegenkomen want ze lopen dwars over je heen. Heb je wel eens goed naar die tanden gekeken? Een kano bijten ze zo doormidden als je toevallig in de weg vaart.' Ik vertel maar niet dat ik thuis een plank vol nijlpaarden heb staan, omdat ik ze zo schattig vind, zo hopeloos onhandig met al dat vet. »

Kubu Island

Botswana

Botswana is één van de meest exclusieve safaribestemmingen ter wereld, met een sterke focus op duurzaam toerisme en ongerepte natuur. Hoe merk je dat? Aan de prijzen (jazeke). Aan de kleinschalige lodges (geen massatoerisme) met een vijfsterren uitstraling en een focus op natuurbehoud en waardering voor en inzet van de plaatselijke communities (Iedereen moet blij worden van het toerisme). En natuurlijk is er het ongelooflijke wildlife in de zeer verschillende landschappen.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 De Khwai Concessie ligt tussen Moremi en Chobe en wordt gerund door de Khwai Community. Grote kans op luipaarden, wilde honden en hyena's
- 🐾 Glijd in een traditionele kano (mokoro) geruisloos door smalle waterwegen van de Okavango Delta tussen waterlelies en riet. Het is een van de meest rustgevende én unieke manieren om wilde dieren te spotten
- 🐾 Ontmoet de witte neushoorns (en ander wildlife) in het Khama Rhino Sanctuary
- 🐾 Chobe staat bekend om de grootste concentratie olifanten ter wereld (±120.000). Een bootsafari over de Chobe River bij zonsondergang is een must – je ziet olifanten zwemmen en kuddes aan het water
- 🐾 De Grote Zebra-migratie in de Makgadikgadi Pans. 's Werelds op één na grootste migratie van zebra's trekt rond maart-mei door de zoutpannen
- 🐾 Kubu Island is een van de meest fotogenieke en spirituele plekken van Botswana. Op dit rotsachtige eiland vol eeuwenoude baobabs midden in de uitgestrekte Makgadikgadi zoutpan voelt het alsof je op een andere planeet staat
- 🐾 Ontdek het Tuli Block, een nog redelijk onbekend gebied, met ongelooflijk wildlife. Denk vooral de grote katten
- 🐾 Helikoptervlucht boven de Okavango Delta. Een spectaculair overzicht van de delta, met olifanten en buffels die tussen de waterkanalen bewegen
- 🐾 Tsodilo Hills, ook wel het Louvre in de woestijn genoemd vanwege meer dan 4.500 rotstekeningen
- 🐾 Luxe mobiele kampeersafari: trek in een mobiele tented camp door de wildernis, waarbij een kampteam met je meereist

2017

OOG IN OOG MET

Kim Wolhuter

DE HYENAMAN

Met zijn gedeukte open jeep en soms vergezeld door zijn twee dochters, ook bekend als de 'safari sisters', doorkruist Kim Wolhuter Zuidelijk Afrika. Kim is fotograaf, natuurfilmmaker, gepassioneerd over hyena's, maar vooral bekend om zijn bijna intiem te noemen contact met wilde dieren. Contacten die hij onvermoeibaar vastlegt in talloze documentaires en films.

De
herinnering
blijft...

De aanwijzingen waren kort. 'Ask your guide to contact me.' Onze gids deed zoals gevraagd en we spraken af onderaan een heuvel, sundowner tijd. Mashatu was na de regens onverwacht groen. We genoten van olifanten tussen tere gele bloemetjes onder dreigende wolkenluchten die nieuwe regens voorspelden, een jong luipaard dat een impala gevangen had en daar nonchalant mee speelde.

Op de afgesproken tijd zetten we koers richting Kim. In de verte zien we zijn jeep al staan, er komt echter ook een melding binnen van een cheetamoeder met haar drie jongen, vlakbij. Kim knikt: 'Ga maar gauw, ik zie jullie zo.'

Het interview met Kim Wolhuter zie je hier: <https://bit.ly/3WF6vuY>

Mashatu Game Reserve

Er zijn niet veel mensen die wilde dieren durven trotseren, aanhalen, die zich door een hyena laten kussen en zich achteloos tussen een groep etende cheeta's laten zakken. Kim Wolluter is een man die dat allemaal wel doet. We doorkruisten daarom plotseling ontstane rivieren en vele kilometers Botswana om Kim in zijn tijdelijke 'thuis', Mashatu Game Reserve, te ontmoeten.

Als de sundowners geserveerd zijn is het moment aangebroken om Kim te ondervragen. Allereerst natuurlijk over zijn liefde voor de hyena. Door velen gepercipieerd als lelijk, een aaseter. 'Daar klopt helemaal niets van', zegt Kim resoluut. 'Al ruim 30 jaar ben ik bezig met hyena's. Mijn eerste film ging erover, mijn tweede tien jaar later in Mala Mala Game Reserve ook, en nu weer. Deze film wordt veel – als ik het zo mag noemen – intiemer. Het gaat over mijn werkelijke relatie met de dieren. Ik vind het nu serieus tijd worden om de hele perceptie over hyena's te veranderen. Als men een foto van een hyena ziet, bladeren ze verder. Als ze mij daarentegen tussen hyena's zien zitten en mijn

interactie met het dier zien, dan wordt het ineens een heel ander verhaal. Ik speel met ze alsof het honden zijn, ze komen op me af rennen om met me te spelen. Precies zoals een hond doet. Niemand kan dat geloven, iedereen denkt: dit kan toch niet waar zijn?'

Maar hoe kan het waar zijn?

'Het kan waar zijn als je de tijd hebt gehad of genomen om een band met een dier op te bouwen. Ik heb dat met Bounce, zoals ik hem genoemd heb. Hij vertrouwt mij. Als ik uit de jeep stap zonder dat hij in de buurt is, zullen de hyena's, zeker als ze jongen hebben wegvlugten. Als Bounce in de buurt is, zien ze zijn reactie en blijven.'

Op welk moment besluit je dat je tussen wilde dieren gaat liggen?

'Hyena's hebben mensen gedood, dat is een feit. Maar altijd in situaties waarin ze in het nauw waren gedreven. Ik zie geen kwaad in een hyena, soms vind ik een hele groep die zich tegoeed doet aan een giraf bijvoorbeeld. Ik stap uit »

*'Ik ben vastberaden om
hyena's op de kaart te
zetten als de bijzondere
dieren die het zijn'*

FOTOSAFARI OP DE

Chobe rivier

Een fotosafari op de fameuze Chobe Rivier waar olifanten komen om te drinken, vogels, nijlpaarden en krokodillen in overvloed aanwezig zijn en de zon bloedrood ondergaat, staat hoog op de wensenlijst van (amateur)fotografen.

Pangolin Photo Safaris tilt met hun speciaal uitgeruste fotografeboten een bootcruise naar een hoger niveau.

Kleine gekuifde ijsvogel/Malachite Kingfisher

Zuid-Afrika

Zuid-Afrika heeft een aantal iconische trekpleisters (Kaapstad, Kruger, Drakensbergen en de fameuze wijnlanden), maar het land heeft nog talloze relatief onontdekte parels die niet door massatoerisme zijn overspoeld. De hele wereld in één land blijft werkelijk iedere keer weer verrassen.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 Cederberg Wilderness Area in de Westkaap. Geniet in relatieve rust van de bijzondere rotsformaties, de onmetelijke sterrenhemel en rotstekeningen van de San
- 🐾 Wild Coast (Port St. Johns en Coffee Bay) in de Oostkaap: Authentieke dorpjes, een ongerepte kust, dramatische kliffen en de tradities van de Xhosa
- 🐾 De West Coast (Yzerfontein, de Langebaan Laguna, Paternoster en het Columbine Nature Reserve) met magische stranden, leuke (kunstenaars)dorpjes, bloemenpracht in het voorjaar. Soms wordt het niet mooier
- 🐾 Mapungubwe National Park: een UNESCO-site met de resten van een verdwenen koninkrijk, spectaculaire baobabs en uitzicht op de Limpopo
- 🐾 Namaqualand staat bekend om de lentebloemen, maar ook daarbuiten sereen, verlaten en bijna buitenaards mooi
- 🐾 De Hoop Nature Reserve is een bezoek waard vanwege de prachtige duinen en stranden, en is een ideale plek voor walvis spotten vanaf de kust (juni–november)
- 🐾 Golden Gate Highlands National Park in de Vrijstaat. Denk rood-gouden zandsteenkliffen, bergwandelingen, een stilte die je kunt inademen
- 🐾 Sodwana Bay in KwaZulu-Natal is een van de top 10 duikspots ter wereld met kleurrijke riffen, mantaroggen en walvishaaien
- 🐾 Karoo-dorpjes als Prince Albert, Nieu-Bethesda en Graaff-Reinet laten je kennismaken met een heerlijk trage levensstijl en prachtige landschappen
- 🐾 Blyde River Canyon – de meeste toeristen volgen de Panorama Route; maar de canyon biedt hikes, boottochten en avontuur in de kloof

2000

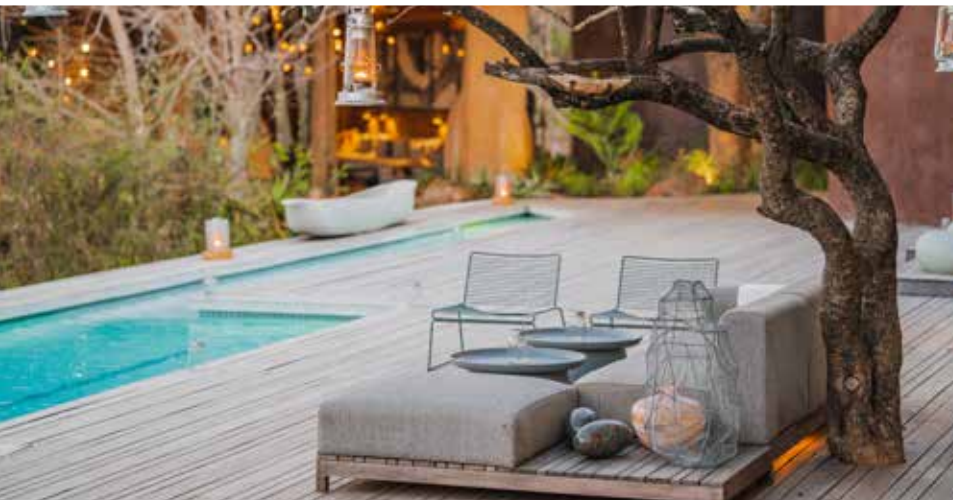
Singita

PLAATS VAN WONDEREN

Singita Lebombo

aantreffen, en even later een gracieuze cheeta over de open vlakte zien lopen, krijgen we het gevoel uitverkoren te zijn. We rijden door een prachtig wild landschap, zien zebra's en een nieuwsgierig giraffenjong. Als de zon ondergaat, stoppen we in een drooggevalen rivierbedding. Volgens goed Afrikaans gebruik hoort bij een mooie zonsondergang een goed glas. We proosten op de prachtige rit.

Safari met sterren

Met een vliegtuigje leggen we de afstand af tussen Lebombo en Boulders. De Kruger Wildtuin glijdt onder ons voorbij als een reusachtige groene leegte waar bomen als geknapte luciferhoutjes verspreid liggen, het spoor van duizenden olifanten. »

HET MYSTERIE VAN **de witte leeuwen van Timbavati**

Tsimba-vaati betekent in de Afrikaanse XiTsonga taal 'de plek waar de ster-leeuwen landden'. Er leven sinds bijna 25 jaar weer witte leeuwen in het land dat hen toebehoort. Dankzij de inzet van Linda Tucker en haar non-profit organisatie Global White Lion Protection Trust. Een verhaal over liefde, vrijheid en de allesomvattende Afrikaanse wijsheid.

'Er klinkt een stem op uit de verschroeide dalen van mijn oeroude moederland. Een eenzame stem die uitstijgt boven de heuvels van het eeuwige Afrika en een oproep doet aan alle onverschilligen. Het is een smeekbede aan iedereen die ervoor kiest werkeloos toe te zien bij het uitroeien van de witte leeuwen, de iconen van Zuid-Afrika. De heiligste dieren van mijn land. Laat ze met rust. Laat ze zich weer voortplanten, laat ze leven in de wildernis, in de natuur die hun moeder is. Op een dag, ergens in de donkere dalen van de toekomst, zal de mensheid proberen op haar schreden terug te keren en zich realiseren hoeveel er verloren is. Hoeveel er van de kennis van Afrika verdwenen is.' – Credo Mutwa

Een passage uit het boek *De Leeuwenvrouw* van Linda Tucker – verschenen in mei 2012 – die me onmiddellijk deed besluiten haar én de witte leeuwen van Timbavati te willen ontmoeten.

Het boek vertelt het persoonlijke verhaal van Linda, model, reclamestrategie en afgestudeerd in Jungiaanse

droomanalyse en middeleeuwse symboliek. In 1991 is ze met een groep vrienden op safari in haar geboorteland Zuid-Afrika. In Timbavati, grenzend aan het Kruger National Park. Als ze rond het kampvuur zitten, horen ze het gebrul van leeuwen. De groep vrienden besluit op zoek te gaan. Het is het begin van een bloedstollend avontuur. Ze vinden de hongerige leeuwen, de open jeep wil niet meer starten en in het donker worden ze omsingeld door wat dan nog in Linda's ogen meedogenloze monsters zijn. Uit het niets verschijnt een oude vrouw met een baby op haar rug, gevolgd door een jongen en een meisje. De leeuwen laten hen ongemoeid. Ook als het jongetje met een van de vrienden terugloopt naar het kamp om een andere auto te halen. Een onwerkelijke ervaring die Linda bijblijft als ze met haar echtgenoot weer haar hectische leven oppakt in Londen. In de jaren die volgen vraagt ze zich af wie die vrouw was, wat haar kracht is geweest op dat heikele moment. Waarom de leeuwen haar met rust lieten. In 1994 weet ze dat ze terug moet naar »

De vergeten snelweg

EEN REIS DOOR DE STILTE

Er was een tijd dat de N1 nog niet als een geasfalteerde slagader de Karoo doorkruiste. Dat diamantzoekers en avonturiers als Cecil Rhodes en David Livingstone op weg van de Atlantische kust naar de diamantmijnen van Kimberley hun weg door het grote niets zochten. Er ontstond een handelsroute, een vergeten snelweg die je nu (bijna) helemaal voor jezelf hebt.

Hanglip of Hangklip?

Oukloof Pass

Vanuit Kaapstad doorkruis je het golvende Swartland, velden met groene wijnranken, afgewisseld met citroengele koolzaadvelden en weilanden met struisvogels, koeien en schapen die hun rug naar de wind keren. Parelhoenders pikken in de berm tussen statig bloeiende aronskelken. Een kraanvogelpaar vliegt klapwiekend op, tegen de blauwe lucht een vlucht pelikanen.

Het lieflijke landschap verandert in een woestijnen van steen gestapeld tot onmetelijke, onaantastbare bergen in de Michell's Pass. Tot het fruitdorp Ceres ons een blik gunt op bloesemende kersen-, peren- en appelboomgaarden. Het startpunt voor een avontuurlijke route, off the beaten track, door de Tankwa en Groot Karoo.

Dwars door de Kaapse binnenlanden vonden vermoeide reizigers en postkoetsen een plek om op verhaal te komen in plaatsjes als Sutherland, Fraserburg en Loxton. De euforie van de nieuwe handelssteden duurde niet lang, want al in 1870 bereikte de spoorweg vanaf Kaapstad Touwsrivier. En kwam de N1. De kortste route tussen Kaapstad en Johannesburg verwerd tot een lange, verlaten weg dwars door slaperige Karoo-dorpjes die nooit de bloei en welvaart bereikten waar ze langgeleden op hoopten.

Afwezigheid van alles

De entree start bij de Karoo Poort, een schilderachtige pas 43 kilometer ten oosten van Ceres die de Swaruggens bergen in tweeën splitst. Hier houdt de asfaltweg op en

maakt plaats voor een gravelweg die meer zand dan gravel heeft. De poort is herkenbaar aan een vaalwit boerderijtje dat zich verlegen verschuilt onder een massieve eikenboom. De lucht kent zoals vaak in Zuid-Afrika drie kristalheldere tinten blauw, de zon kleurt de aarde rood en de groene struikjes zuchten in de hitte. Er lijkt afwezigheid van alles. Alsof de Karoo haar adem inhoudt. Geen vogels, geen geluid. Niets.

We rijden over de prima gravelweg langs afgelegen boerderijen als Pretoriuskraal en passeren Hangklip, een uitstekende rots in de vorm van een mensenhoofd met een treurig hangende onderlip. Midden op de weg, waar we nog steeds alleen zijn, discussiëren we erover of het nou Hanglip moet zijn naar die rare mond of Hangklip, een hangende rots boven de velden. 'Hangklip,' zegt de eigenaar van Bizantsgat, een boerderijtje dat een toevluchtsoord is geworden voor spirituele reizigers op zoek naar niets. Naar een plek om te zijn. Te verdwijnen of verdwalen in de stilte, daar waar geen internet of elektriciteit is. We maken een weddenschap: hoe lang kun je hier zijn zonder gek te worden. Ik roep stoer: 'Twee weken. Ik zal dwalen tussen de koppies, luisteren naar de schapen, het geluid van een naderende auto. Met de kippen op stok gaan en er even vroeg weer uit, ik zal de sterren leren duiden en het boek lezen waar ik nooit aan toe kom. Ik zal koken van mijn rantsoen en drinken van de wijn. Ik zal zijn...' »

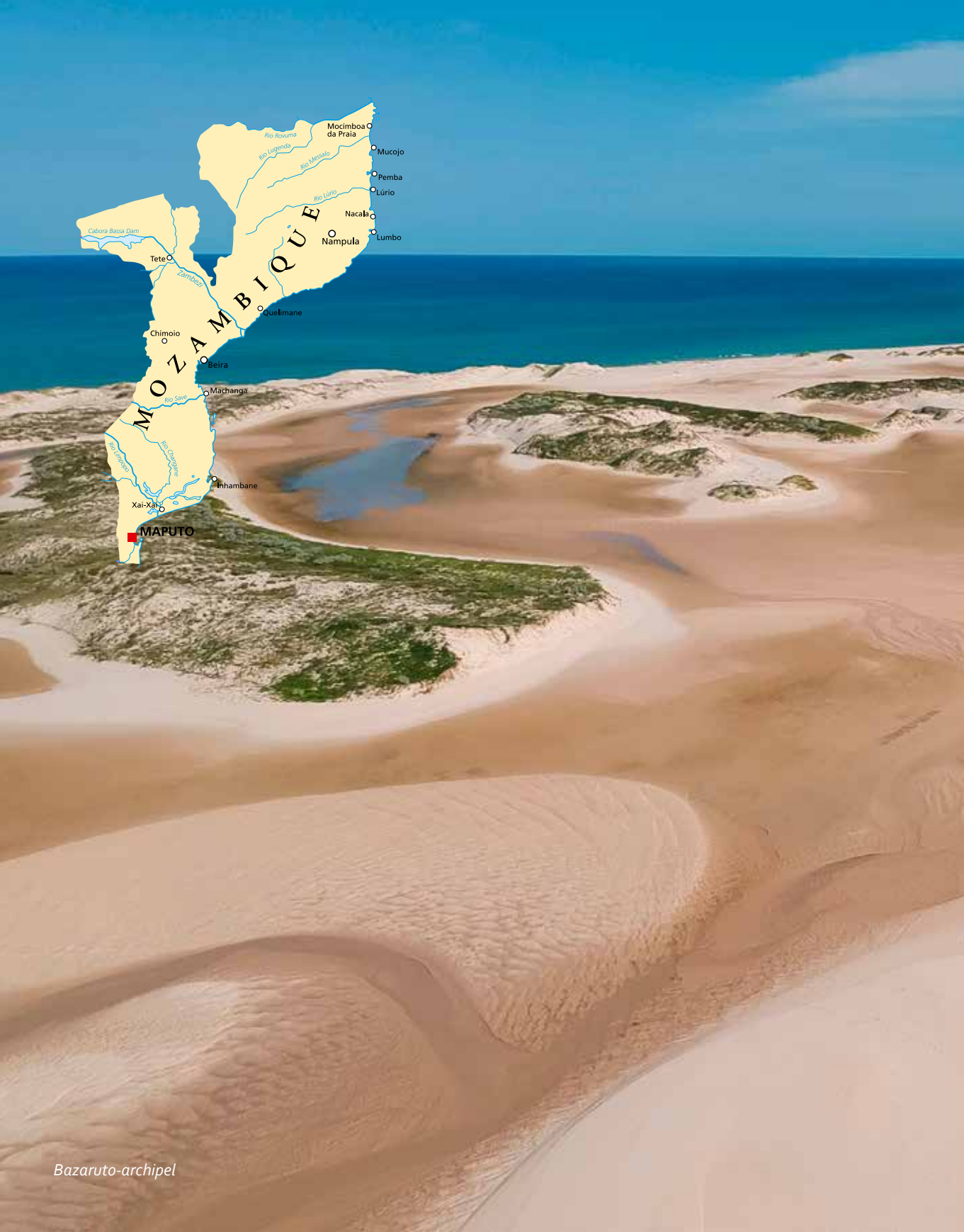
South African Road Trip

EEN MUZIKALE REIS

Al tien jaar zorgt het populaire Khayelitsha United Mambazo Choir voor uitverkochte zalen met hun South African Road Trip die het publiek meeneemt in een muzikale ontdekkingsreis door thuisland Zuid-Afrika.

Een toevallige ontmoeting, op de Waterfront. Een terloopse mededeling: 'Wij spelen in de musical Amandla! Mandela.' 'In Nederland?' Verbazing. 'Ja, in Nederland. We zijn al geïnterviewd door de Volkskrant.' Trots. Dat konden we niet naast ons neerleggen. Dat interview wilden we ook en zeker de foto's. Dus trok fotograaf Peter op een zondag naar Khayelitsha. Vol zorgen over zijn camera, zijn welzijn en vooral zijn auto. Khayelitsha was destijds nou niet een wijk waar je onbezorgd in je eentje naartoe ging. Hij werd opgewacht door Lennox, de auto werd bewaakt en Peter werd meegenomen in de doolhof van golfplaten huisjes en zanderige steegjes. De auto bleef heel, evenals de camera en Peter zelf en er ontstond een band die nog altijd voortduurt. Met als hoogtepunt het optreden van het Khayelitsha Mambazo Choir bij de lancering van ons tijdschrift OOG VOOR AFRIKA. Zij kregen het eerste exemplaar uitgereikt. Waarom? Omdat zij ons en wij vervolgens onze lezers konden laten zien hoe bijzonder Afrika is.

Mozambique

Mozambique biedt een unieke combinatie van Afrikaanse, Portugese en Arabische invloeden in eten, muziek, taal en architectuur. En heeft daarnaast een van de mooiste kustlijnen van Afrika: met wit zand, helder water en fantastische duikspots.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 Hoofdstad Maputo is een bezoek waard. Aan bijvoorbeeld de bruisende markt, de kathedraal, de botanische tuinen en het station, ontworpen met invloed van Gustave Eiffel
- 🐾 Ilha de Moçambique is een historische eilandstad met Portugese koloniale architectuur, forten en musea. Een plek waar Afrikaanse, Arabische en Europese culturen samensmelten
- 🐾 De Quirimbas-archipel bestaat uit meer dan 30 ongerepte eilanden met mangroves, stranden en luxe eco-resorts. Perfect voor eilandhoppen en stiltezoekers
- 🐾 Inhambane is een charmante kuststad met koloniale invloeden en palmbomen. Uitvalsbasis voor strandactiviteiten in Tofo en Barra
- 🐾 Vaar met een traditionele zeilboot (dhow) langs eilanden, zandbanken en vissersdorpjes
- 🐾 Duiken en snorkelen aan het Two Mile Reef, een van de beste duikspots in zuidelijk Afrika
- 🐾 Proef de lokale keuken zoals peri-peri garnalen en matapa, een gerecht met cassavebladeren, kokos en pinda
- 🐾 Vaar naar de Bazaruto-archipel. Een paradijselijke eilandengroep met wit zand, turquoise water en koraalriffen. Ideaal voor snorkelen en duiken
- 🐾 Tofo Beach is beroemd om het duiken met manta's, walvishaaien en dolfijnen
- 🐾 Het Gorongosa National Park is een van Afrika's mooiste parken, met unieke natuurherstelprojecten. Safari zonder massatoerisme

2002

Overlandsafari

NAAR HET PARADIJS

Soms ontdek je een plek waarvan je denkt: dit is zo mooi, dit wil ik voor mezelf houden. Dit mag nooit verpest worden door massa's toeristen. Je staart naar de sterren en ziet, terwijl je onder een palmboom zit, de zon opkomen boven de oceaan. Nooit wil je meer naar huis. Je hebt namelijk net het paradijs ontdekt. Zo voelde ik me in Mozambique, het meest onbekende land van Zuidelijk Afrika.

Daat ik toch vertel over mijn nieuwste ontdekking heeft te maken met de mensen van Mozambique. Na een eeuwenlange bezetting door de Portugezen, belandden ze in een dertig jaar durende burgeroorlog die pas in 1994 eindigde. Wat er overbleef was een straatarm land, dat bezaaid was met landmijnen. In de afgelopen jaren probeerde men het leven weer op te pakken. De eerste toeristen kwamen en waren, net als ik, waarschijnlijk meteen verkocht. Dat Mozambique het mooiste land is van Zuidelijk Afrika begon je steeds vaker te horen. En toen gebeurde er in februari 2000 een nieuwe ramp. Heftige regenval in combinatie met een cycloon zorgde voor enorme overstromingen. Elke avond zag je op de televisie de ontreddering, ondergelopen dorpen en zelfs een vrouw die in een boom moest bevallen. Er kwam een hulpgeroep en de hele wereld probeerde Mozambique te helpen.

Hoop voor Mozambique

En toen werd het stil. Ik ontmoette in april een vriend uit Zuid-Afrika die net terug was uit Mozambique. Hij vertelde me dat het land inmiddels goed bereikbaar is, dat er met man en macht gewerkt wordt aan het herstel van wegen en bruggen. En dat men in Mozambique met smart wacht op de toeristen. Als we de kranten zouden geloven dreven de landmijnen in het rond en had iedereen malaria of andere

vreselijke aandoeningen. De hoop voor Mozambique waren volgens hem de toeristen die ervoor zorgen dat de mensen in dorpjes geld kunnen verdienen en voor hun families zorgen. Toen wist ik het zeker: ik moest en zou naar Mozambique. En dat lukte me eind juli. Toen kon ik me aansluiten bij een kleine, internationale groep die met de Zuid-Afrikaanse organisatie Drifters in een overlandtruck als een van de eersten weer naar Mozambique ging. Ik voelde me een ontdekkingsreiziger. Avontuur!

Onze expeditie (want zo wil ik het toch graag noemen) vertrekt vanuit Johannesburg. Vandaaruit rijden we naar het beroemde Kruger National Park. En dan wordt het serieus. In een paar uur staan we voor de grensovergang met Mozambique. We slaan in een riante supermarkt nog wat luxe lekkernijen in (je kunt maar zonder chips en chocola zitten!), verstoppem de drank in onze tassen en tussen de slaapzakken (je mag absoluut geen drank invoeren) en halen stempels bij de douane. Nog onder de indruk van alle krantenberichten kijken we naar de krotten bij de grensovergang. Vast allemaal vluchtelingen van de watersnoodramp. Nee dus, gewoon arme mensen die leven van de verkoop van fruit aan wachtende mensen bij de grens. We rijden door naar hoofdstad Maputo. In mijn fantasie een oosters aandoende sprookjesstad aan de oceaan met prachtige Portugese gebouwen. »

Visserleven in Vilankulos

Ethiopië

Ethiopië is een van de meest unieke en veelzijdige reisbestemmingen van Afrika, met een mix van natuur, cultuur, geschiedenis en avontuur zoals die je nergens anders vindt.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- De rotskerken van Lalibela zijn een van de meest indrukwekkende religieuze bouwwerken ter wereld: 11 middeleeuwse kerken uitgehouwen uit één stuk rots
- In de Simien Mountains leven zeldzame dieren zoals de Gelada-bavianen en de Ethiopische wolf. Populair is de trek naar de 4.550 m hoge Ras Dashen, de hoogste berg van Ethiopië
- Gondar is een stad vol kastelen, paleizen en kerken uit de 17e eeuw. Plan je bezoek tijdens Timkat (Driekoningen), een van de grootste religieuze festivals van het land
- Axum: Volgens zeggen rust hier de Ark van het Verbond. Daarnaast vind je er enorme obelisk (stelae) en koninklijke tombes
- De "Tis Issat" (rookende wateren) is de beroemdste waterval. Combineer dit met een boottocht op Lake Tana langs kloosters met kleurrijke religieuze kunst
- Koffie-ervaring in Kaffa of Sidamo. Ethiopië is de geboorteplaats van koffie
- De Ethiopische Rift heeft prachtige meren zoals Awassa, Ziway en Langano. Geweldig voor vogels spotten, natuurparken, en ontspanning aan het water
- Ontmoet de Dorze, Hamar of Mursi in de Omo-vallei
- Ontdek hoofdstad Addis Abeba: Ga naar het Nationaal Museum met Lucy. De Merkato is een van de grootste open markten van Afrika. Vanaf Entoto Hills heb je een panoramisch uitzicht over de stad. Proef Ethiopische koffie in authentieke cafés, zoals Tomoca
- Ontdek een van de meest buitenaardse landschappen op aarde in de Danakil-depressie

2003

Karo

Rituelen in de verborgen vallei

Als de Ark van Noah biedt de Omo-vallei een schuilplaats voor stammen die leven in de wildernis van de verlatenheid. Stammen die nog maar kortgeleden in contact gekomen zijn met die vreemde witte mensen uit het rijke westen... Het zijn de laatste stammen in het Afrika van vandaag die nog leven volgens de tradities van hun voorvaders, de wil van de natuur en met de rituelen die daarbij horen.

De herinnering blijft...

Op 21 augustus 2003 stappen fotograaf Peter Boshuijzen en ik in het vliegtuig op weg naar het best bewaarde geheim van Afrika.

Tien uur later is het 16 december 1997 en staan wij in Addis Abeba, de hoofdstad van Ethiopië. Dankzij de afwijkende Ethiopische kalender zijn we zeven jaar terug in de tijd. Dit is echter nog maar de eerste van een serie verrassende en verbijsterende ervaringen en ontmoetingen. We

belanden in een wereld waarin alle gereedschap met de hand wordt gemaakt, auto's een grote luxe zijn en televisie iets is voor de happy few. Als toerist spelen we de hoofdrol in een avonturenfilm die zich voornamelijk afspeelt in het zuidelijke deel van het immens grote land. Hier wonen talrijke stammen, versierd met kralen, schelpen, klei en veren. Stammen voor wie de westerse wereld een onbekend fenomeen is. We zijn in de intrigerende wereld van de Omo-vallei.

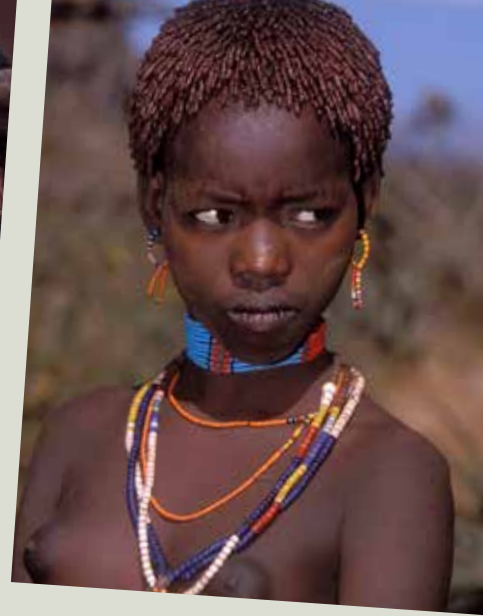
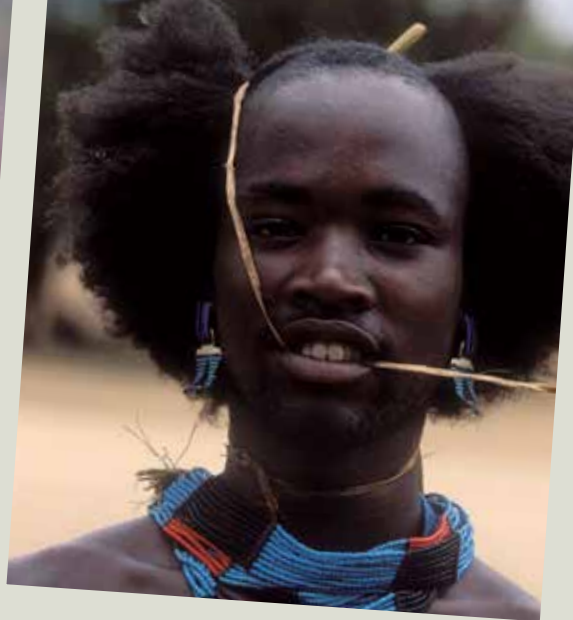
weerloze toeristen te missen. We krijgen nog net de deur open. Even later word ik voortgestuwd over de zandpaden. Hand in hand met Musa en Thomas. Ze strijden allebei om mijn gunst en dus mijn geld. Als ze het idee krijgen dat ik moeilijk een keuze kan maken, vragen ze zakelijk: *'How many friends can you have?'*

Mijn verhandeling over het verschil tussen goede vrienden en kennissen interesseert ze matig. *'You have two friends'*, besluiten ze en schoppen andere mogelijke intimi zonder pardon weg. Tijdens deze moeizame conversatie probeer ik nog iets van de omgeving te zien. De bewoners hebben

het ons makkelijk gemaakt: ze hebben zich strategisch verspreid in het dorp en laten steeds een ander stukje van hun leven zien. Een vrouw geeft haar kindje de borst, een oud echtpaar rookt pijp, gemaakt van een kalebas. Twee vrouwen zeven voor hun hut het meel, een koortje van drie verspert onze weg en heft een lied aan.

Het afscheid van mijn twee nieuwe vrienden is moeilijk. Niet omdat ik me al zo aan hen heb gehecht, maar omdat ze worden platgedrukt tussen de horde wachtenden bij de auto. En in de korte tijd die onze vriendschap heeft geduurd, herken ik niet meteen hun gezichten.

De kracht van de polaroid

(Plaats van handeling: Turmi in de Omo-vallei.

Hoofdrolspeleers: toerist met polaroidcamera en leden van de Tsemay-stam)

De Omo stroomt meer dan duizend kilometer door het land zonder ooit de zee te bereiken. Hij mondt uiteindelijk uit in Lake Turkana, op de grens van Ethiopië en Kenia.

Vlak daarbij is het Omo National Park, een plek van wilde, intense schoonheid. Aan de andere kant van de rivier ligt het Mago National Park met graslanden die in de

oneindigheid verdwijnen. Weg van de bewoonde wereld? Dat gebeurt hier, in de wieg van de mensheid, het door mensen zo lang gezochte paradijs.

Op het heetst van de dag parkeren we bij een uitspanning. Plastic stoelen, oude olievaten als tafel. De obers en serveersters lopen in jasschorten, waardoor ze eruitzien als pompbediendes. Achter de auto verschijnt een optocht: mannen in korte rokjes met veren in hun haar dragen een houten brancard. Tromgerooffel begeleidt de stoet. De Tsemay zijn op weg naar een begrafenis. De vrouwen zijn versierd met kettingen en snoeren schelpen en dragen »

De lipschotelmensen

(Plaats van handeling: Mago National Park.

Hoofdrospelers: stoffige toeristen, geïrriteerde fotograaf, gids Busco en de Mursi)

De Mursi leven afgezonderd van alles en iedereen in de wildernis. De mannen maken littekens op hun lichaam voor elk dier dat ze doden, de vrouwen dragen kleischotels in hun lippen en oren. Na uren hobbelen in de auto over zanderige wegen moeten we stoppen voor twee mannen die midden op het pad aan het vechten zijn. Geïnteresseerd kijk ik naar de beschilderde piemels die ter hoogte van het autoraampje bungelen. Wauw.

In het dorp worden we belaagd door een horde mensen met beschilderde gezichten, slag tanden van wilde zwijnen langs hun oren als teken van kracht, rollen ijzer in hun kapsel. Ongeveer zes maanden voor ze gaat trouwen, krijgt de Mursi vrouw een lipplaat. Er wordt een sneetje in haar onderlip gemaakt dat verder wordt uitgerekt door er steeds grotere aardewerken schotels in te plaatsen. De lip wordt zo elastisch dat de schotel er gemakkelijk uitgehaald kan worden, bijvoorbeeld bij het eten en slapen. De uiteindelijke grootte van de plaat is een indicatie van de hoeveelheid vee die de familie van de aanstaande bruid bezit. De plaat wordt bovendien gezien als een sieraad dat de schoonheid van de vrouw alleen maar vergroot.

Ik zou urenlang naar ze willen kijken, maar dat is onmogelijk. Zodra we het dorpshoofd hebben begroet, barst het circus los. Mijn borsten worden betast, er worden haren uit m'n hoofd getrokken om te bestuderen. Er wordt gekeken hoe de huid van mijn arm verkleurt als er putjes in gedrukt worden.

Ongeduldig haalt fotograaf Peter uit naar een vrouw die in zijn broekzak zit. De schotel uit haar lip zeilt als een frisbee door de lucht. Er valt een diepe stilte. 'Time to go', zegt Busco nerveus. Minimaal tien jongens rennen mee als we nog net niet met piepende banden het strijdtoneel verlaten, lachend en schreeuwend. Ik heb kennisgemaakt met het wilde Afrika.

Was dit alles wat we hebben meegemaakt?

Nee, zeker niet. Nog nooit heb ik zoveel indrukken te verwerken gekregen, nog nooit ben ik zo uit mijn comfortzone gehaald. Expeditie Ethiopië is met stip de meest gedenkwaardige reis uit mijn leven.

www.visitethiopia.org

Veel meer informatie over de stammen van Ethiopië vind je in de prachtige fotoboeken van Angela Fisher, *Africa Adorned* (Uitgeverij Collins Harvill, ISBN 0-00-216622-4) en *African Ark* van Carol Beckwith en Angela Fisher (Uitgeverij The Harvill Press, ISBN 1-86046-292-8) 🐾

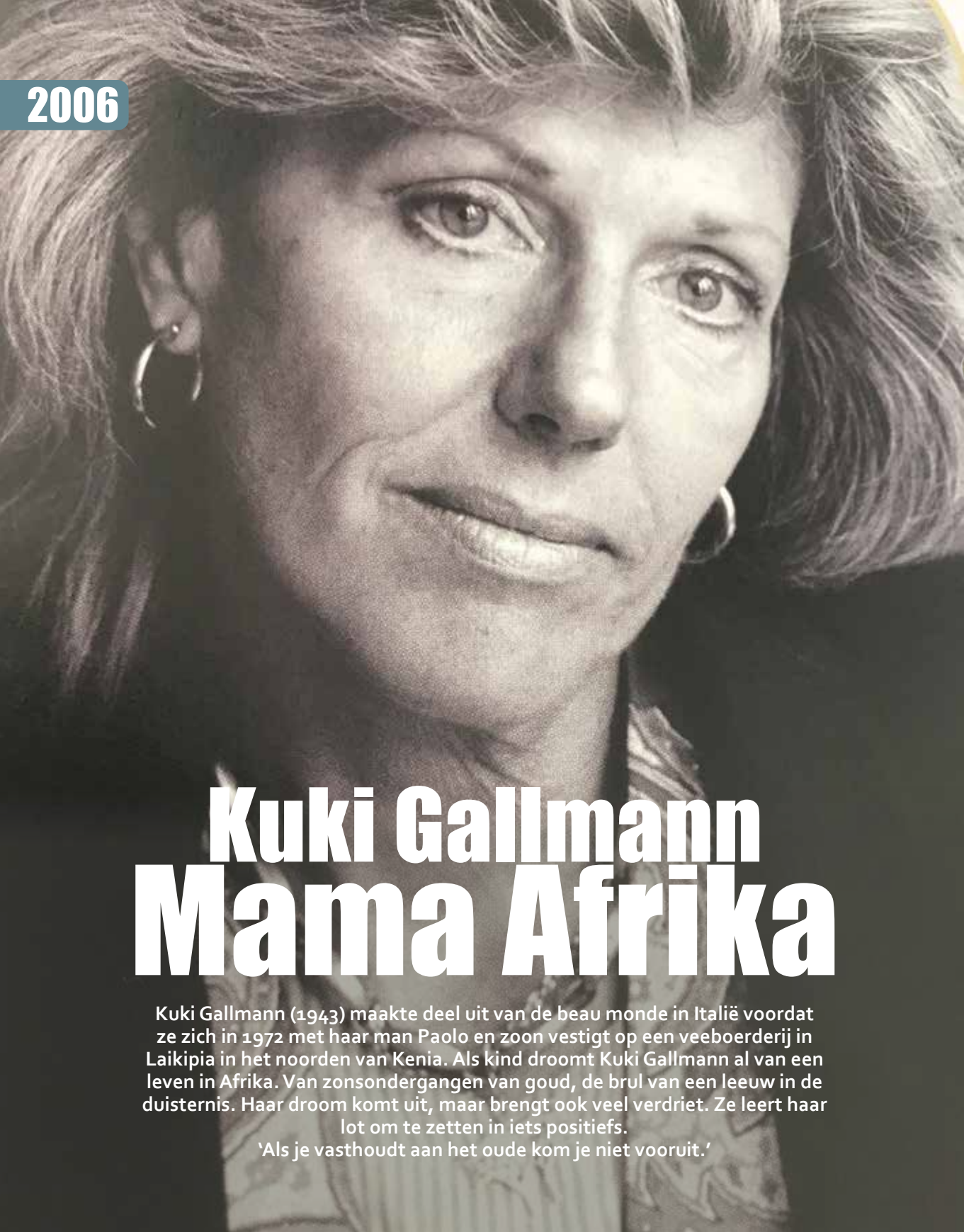

Kenia

Kenia is een van Afrika's meest veelzijdige landen. Het biedt een unieke mix van onvergetelijke safari-ervaringen, ongerepte natuur en verschillende landschappen, van savannes, bergen, meren en eindeloze tropische stranden en een rijke cultuur met ongeveer 40 verschillende stammen. Je kunt in één reis zowel safari, cultuur, avontuur als strand combineren.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- Safari in de Maasai Mara, dé safari-topper van Afrika. Van juli tot oktober zie je hier ook de Great Migration: miljoenen wildebeesten en zebra's die de Mara-rivier oversteken
- Geniet van de stranden van Diani Beach
- Bezoek Amboseli National Park, beroemd om de enorme olifantenkuddes met op de achtergrond de besneeuwde Kilimanjaro
- Ontdek het Nakurumeer (Lake Nakuru), bekend om de flamingo's
- Bezoek het Nairobi National Park, een uniek nationaal park op een steenworp afstand van de hoofdstad. Het Giraffe Centre en David Sheldrick Elephant Orphanage zijn mooie extra's
- Het Karen Blixen Museum ligt in Nairobi in de groene wijk Karen en is gevestigd in het huis waar de Deense schrijfster Karen Blixen van 1917 tot 1931 woonde.
- Ze werd beroemd door haar memoires *Out of Africa*, waarin ze haar levensverhaal in Kenia beschrijft. Het boek werd later verfilmd (met Meryl Streep & Robert Redford)
- Voor wandelliefhebbers is het Mount Kenya National Park een must: prachtige trails, meren en berglandschappen. Mount Kenya is de op één na hoogste berg van Afrika en minder druk dan Kilimanjaro
- Verken Lamu Island, een historisch eiland met een Arabisch-Afrikaanse sfeer, smalle straatjes en dhow-boten
- Ga op een avontuurlijke safari in Tsavo East & West, het grootste nationale park van Kenia
- Maak kennis met de Maasai-cultuur

A black and white close-up portrait of Kuki Gallmann. She has shoulder-length, wavy hair and is looking slightly off-camera with a thoughtful expression. She is wearing large hoop earrings. The background is dark and out of focus.

2006

Kuki Gallmann Mama Afrika

Kuki Gallmann (1943) maakte deel uit van de beau monde in Italië voordat ze zich in 1972 met haar man Paolo en zoon vestigt op een veeboerderij in Laikipia in het noorden van Kenia. Als kind droomt Kuki Gallmann al van een leven in Afrika. Van zonsondergangen van goud, de brul van een leeuw in de duisternis. Haar droom komt uit, maar brengt ook veel verdriet. Ze leert haar lot om te zetten in iets positiefs.

'Als je vasthoudt aan het oude kom je niet vooruit.'

Het is september 2006. Ik ga Kuki Gallmann ontmoeten. Mijn heldin en auteur van het boek *Ik droomde van Afrika*. Ik droomde ook altijd van Afrika. Kuki wist dat op dat rauwe continent haar toekomst zou liggen: 'Eens ga ik naar Afrika, daar hoor ik thuis.' Ik wilde er ook thuis zijn. Ze verliest er haar hart, man en kind. Hete tranen hilde ik bij de beschrijving van haar verdriet. Hoe wreed kon Afrika zijn? Mijn openingszin bij onze ontmoeting is: 'Ik heb zo moeten huilen om uw boek'.

Ze kijkt me aan en antwoordt alleen maar: 'Ik moet nog altijd huilen om mijn boek.' Het ijs is gebroken. Dit verhaal is een eerbetoon aan de vrouw die zei: 'Ik heb geleerd om verlies te compenseren met een zinvol doel.'

Paolo en Emanuele

Memorial Emanuele

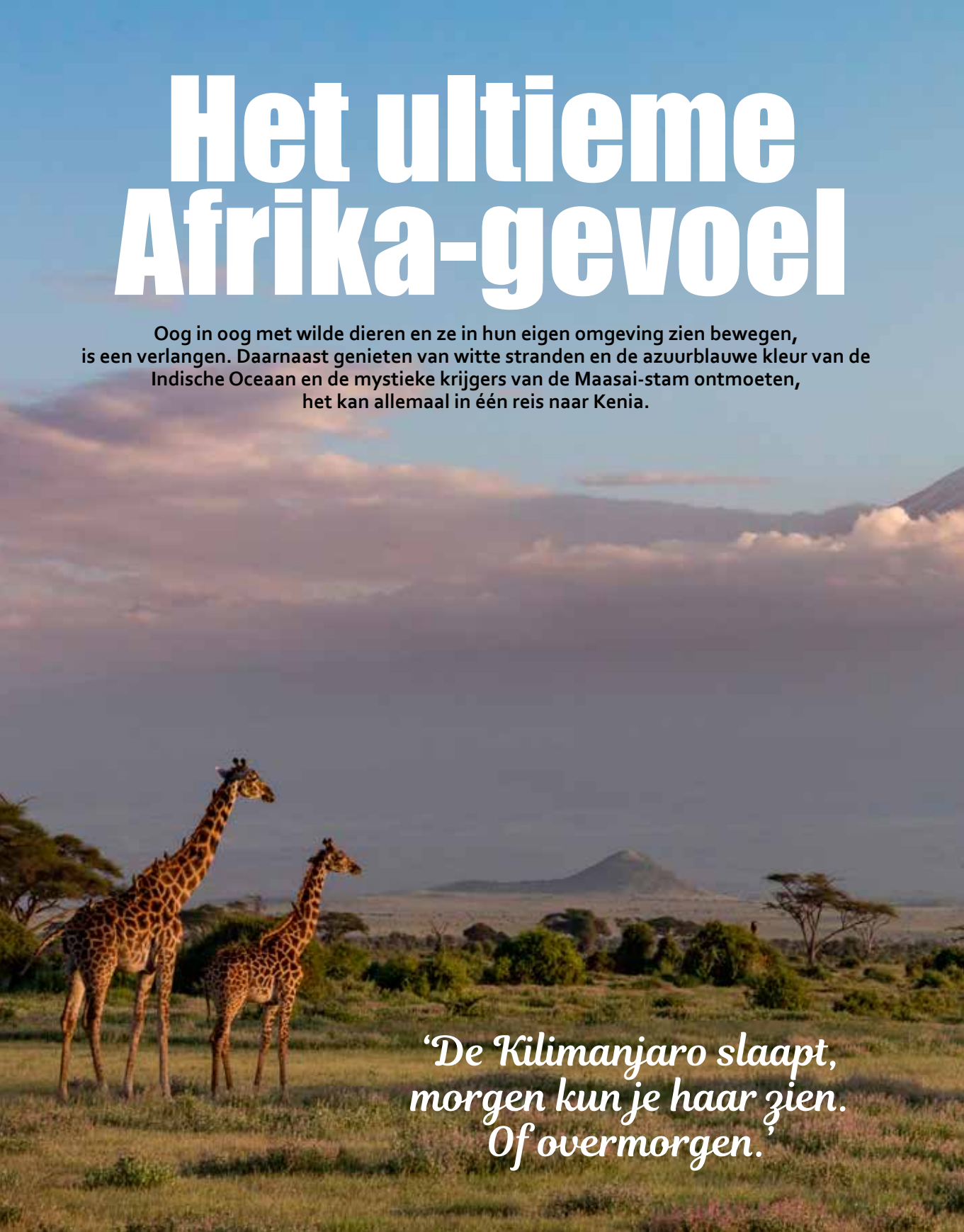
Afrika – een nieuw begin

Ze is nog maar 19 jaar als ze in het huwelijksbootje stapt met de Italiaanse macho Mario. Twee jaar later scheiden ze, hun zoontje Emanuele is een jaar eerder geboren tijdens een zeldzame sneeuwnacht in Venetië. In zijn ogen zag de jonge Kuki 'een wijsheid en een wonderlijke droefheid, alsof hij meer wist dan zijn leeftijd toestond'. Na een auto-ongeluk waarbij de vrouw van haar vriend Paolo omkomt

en Kuki zwaargewond raakt, wordt ze verliefd op de Italiaan die haar ondanks zijn eigen verdriet blijft bezoeken en de ziekenzaal betovert met verhalen over het Afrika waar hij vroeger heeft gewoond. 'Om onze diepe wonden te laten genezen hadden we allebei behoefte aan een ander bestaan dat niet verduisterd werd door de schaduwen van het verleden.' »

Het ultieme Afrika-gevoel

Oog in oog met wilde dieren en ze in hun eigen omgeving zien bewegen, is een verlangen. Daarnaast genieten van witte stranden en de azuurblauwe kleur van de Indische Oceaan en de mystieke krijgers van de Maasai-stam ontmoeten, het kan allemaal in één reis naar Kenia.

A photograph of two giraffes standing in a savanna landscape. In the background, a large mountain (Mount Kilimanjaro) is visible under a cloudy sky. The giraffes are in the foreground, looking towards the right. The landscape is filled with green grass and scattered trees.

*‘De Kilimanjaro slaapt,
morgen kun je haar zien.
Of overmorgen.’*

'Jambo mama, welkom in Kenia', gevolgd door een stralende lach waarin de zon lijkt te schijnen. Een briesje ritselt door de palmbomen die het spierwitte strand omzomen, loom draait de ventilator zijn rondjes. Buiten hoor ik het eentonige ritme van de minuscule golven van de Indische Oceaan, soms overstemd door stemmen of het sloffende geluid van slippers over het pad door de palmentuin van Hotel Flamingo Beach in Shanzu, een dorp ten noorden van Mombasa. *Verboden de apen te voeren*, staat er in de kamer en *Sluit altijd je balkondeuren, anders komen de apen binnen*. Het geeft het verblijf in een strandparadijs gelijk een vleugje Afrika, de eerste ontmoeting met wilde dieren!

Helaas is het nog niet zover, eerst is de stadsjungle van Mombasa aan de beurt. Langs de weg staan talloze kraampjes en verscholen markten. Maasai lopen op hun sandalen gemaakt van autobanden over straat. Vier enorme aluminium olifantenslagtanden vormen de toegang tot de nieuwe stad die behalve een paar leuke markten met vooral kruiden en tropische vruchten voor mij niet veel te bieden heeft. In een buitenwijk ligt de houtbewerkers coöperatie, Akamba Village, een succesverhaal in Mombasa. Ongeveer 5000 houtbewerkers werken hier in kleine stalletjes aan beelden, borden... alles wat met hout te maken heeft. Hun producten verkopen ze aan de coöperatie. Het verkeer slalomt aan twee kanten van de weg om de enorme kuilen

in het asfalt te omzeilen. Overal op straat lopen grote groepen schoolkinderen, vaak hand in hand. De lagere school is gratis, alleen het schooluniform moet worden betaald.

Pas in de oude stad, vlakbij de haven, herken ik de grandeur van het oude Afrika. Hier vinden we smalle straten en huizen met rijkversierde balkons en luiken. De rijke Arabieren, Indiërs, Afrikanen en Europeanen hadden er hun woning en verdienden hun geld met handel in ivoor, goud, zilver en diamanten. De rijkversierde houten deuren vertellen nu nog hun geschiedenis.

Na de ontmoeting met de stad wacht de bush. Eindelijk ... Als een bromvlieg snort het tweemotorige vliegtuigje naar beneden op de grazige landingsbaan. Tussen de palmen komt hij tot stilstand, spuwt de oude gasten uit en omarmt de nieuwe. We vliegen boven de eindeloos rode vlakte die maar af en toe onderbroken wordt door een kaarsrecht getrokken weg of een droge rivierbedding. In de buurt van de Kilimanjaro vliegen we boven verse lavastromen die zwarte strepen trekken in het landschap. En landen in het midden van niets, op de achtergrond de contouren van de Kilimanjaro met de eeuwige sneeuw op de brede top. Heel even maar, dan verdwijnt ze voor de komende dagen achter de wolken. De schuwe berg, noemt de gids haar of *mountain tomorrow*. 'Jullie zullen haar morgen zien. »

Mombasa

Tanzania

Tanzania wordt gezien als de beste safaribestemming van Afrika. Het land combineert daarnaast authentieke cultuur, ongerepte natuur en paradijselijke eilanden. Het is het thuis van Mount Kilimanjaro, de hoogste berg van Afrika en heeft unieke natuurfenomenen zoals de Grote Migratie en de Ngorongoro-krater.

ZEKER ZIEN EN DOEN

- 🐾 Safari in Serengeti National Park. Hier vindt de Grote Migratie plaats: miljoenen wildebeesten, zebra's en antilopen trekken door het park – een van de meest spectaculaire wildlife-events op aarde
- 🐾 Bezoek de Ngorongoro-krater met de dichtste concentratie wilde dieren in Afrika op één plek
- 🐾 Ontspan op Zanzibar, het tropische eiland van Tanzania met witte stranden, turquoise water en specerijenplantages
- 🐾 Beklim de Kilimanjaro, met 5.895 meter is dit de hoogste berg van Afrika. Het is een van de "Seven Summits" die je zonder technische klimervaring kunt bereiken. Een bucketlist-ervaring
- 🐾 Tarangire National Park is bekend om zijn majestueuze baobabs en grote kuddes olifanten
- 🐾 Ontmoet lokale stammen zoals de Maasai, Hadzabe (jager-verzamelaars), Datoga of Chagga
- 🐾 Geniet van Mafia Island, je kunt hier zwemmen met walvishaaien
- 🐾 Ruaha National Park is nog redelijk ongerept, ideaal voor avontuurlijke safari-reizigers
- 🐾 Dwaal door Stone Town, de oude Arabische stad op Zanzibar
- 🐾 Ga op safari in Lake Manyara National Park, een klein maar divers park en beroemd om boomklimmende leeuwen

2005

Waar de stilte spreekt...

Verse sporen in de rode aarde, het gebrul van leeuwen. En 's nachts bij het kampvuur de duisternis in je rug. Hou je adem in en beleef het: op safari in Tanzania.

Tarangiré en de indrukwekkende baobabs

Het is 2005 en ik ga voor het eerst naar Tanzania. Ik ga niet zomaar naar Tanzania, ik ga er op bezoek bij Rik Felderhof. De bon vivant van Villa Felderhof die een huis bezit in de heuvels van Arusha. Samen zijn wij hoofdredacteur van het tijdschrift Felderhof en Rik heeft mij uitgenodigd om een week mee op safari te gaan naar de plekken waar hij het meest van houdt. Het werd een safari voor fijnproevers...

De hobbelige zandweg met diepe kuilen die ons zelfs af en toe door riviertjes leidt, vormt de opmars tot een paar van de mooiste wildparken van Tanzania. We gaan op safari, wat letterlijk betekent dat we op een verre reis gaan. En dat klopt: we rijden binnen in de wereld van de Maasai, het veehoedende volk in de rode en blauwe kleden, waar de man die het hoogst springt als eerste een vrouw mag kiezen; het volk dat leeft op melk, vlees en bloed. We komen ook in de wereld van de wilde dieren en bereiken uiteindelijk het natuurpark dat ook wel het achtste wereldwonder wordt genoemd: de Ngorongoro-krater. We gaan op zoek naar het mooiste uit de schatkamer van Tanzania en leven het ritme van de natuur. Het concert van

Tarangire

de vogels die ontwaken en de dieren van de nacht die op hun moment aandacht vragen. Ik ben altijd geïmponeerd door mensen die het vermogen hebben om anderen te inspireren en aan het denken te zetten. Maar er zijn ook plekken in Afrika die dat vermogen hebben.

Tarangire Nationaal Park

We rijden door eindeloze vlakten met golvend goud gras. Af en toe onderbroken door een glanzende baobab, de boom die eruitziet alsof hij ondersteboven in de aarde is gezet en die nu als straf van God zijn hulpeloze wortels naar de hemel uitstrekt. De machtige bomen vormen een ware attractie voor de talloze olifanten op zoek naar water in de dikke

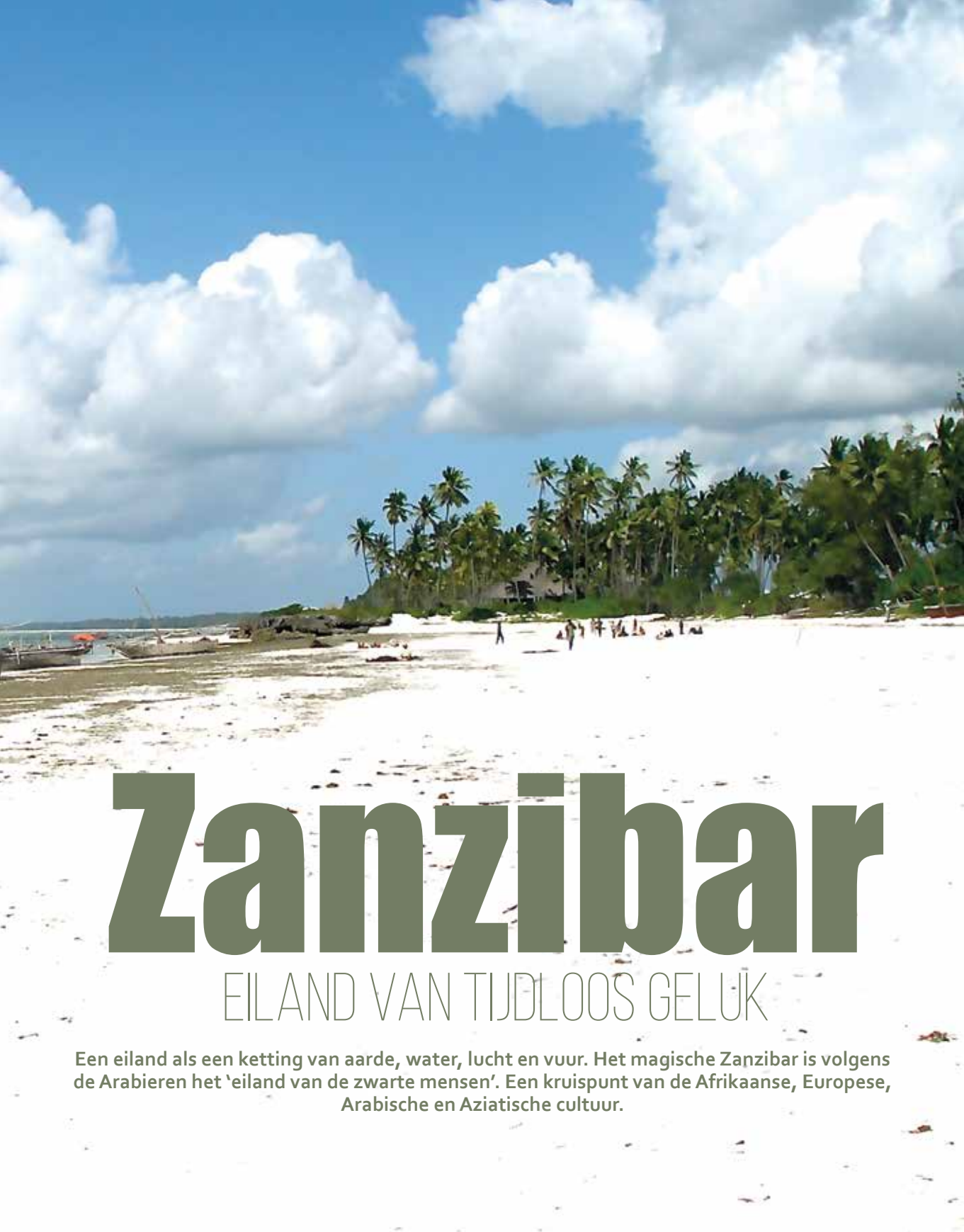
(1934-2025)

Being Jane Goodall

Jane Goodall stond bekend als de 'Moeder Teresa van de natuur'. Als tienjarige droomde ze ervan naar Afrika te gaan, tussen de wilde dieren te leven en boeken te schrijven. Velen verklaarden haar voor gek. Een meisje...? Haar moeder gaf haar de les mee; als je wat wilt bereiken zal je er hard voor moeten werken. En ... geef nooit op.
Een diepe buiging voor een onvergetelijke vrouw.

A tropical beach scene with white sand, palm trees, and a blue sky with clouds. The beach is wide and sandy, with a line of palm trees in the background. Several people are visible on the beach, and a few boats are anchored in the water to the left. The sky is bright blue with large, white, fluffy clouds.

Zanzibar

EILAND VAN TIJDLOOS GELUK

Een eiland als een ketting van aarde, water, lucht en vuur. Het magische Zanzibar is volgens de Arabieren het 'eiland van de zwarte mensen'. Een kruispunt van de Afrikaanse, Europese, Arabische en Aziatische cultuur.

Ja, Zanzibar is het eiland van geuren en kleuren, waar Sultan Saïd prachtige baden liet bouwen voor zijn Perzische vrouw Sheherazade en handelaren in diamanten, goud, zilver, ivoor de voedingsbodem legden voor de sprookjes van Sinbad de Zeeman.

De hoofdstad Stone Town is een stad die vergeten is door de tijd, waarover Livingstone met gevoel voor understanding zei: 'Niets is wat het lijkt. Zet je zintuigen op scherp, dwaal en verdwaal door het historische labyrint en laat je fantasieën over de Arabische 1001 nachten de vrije loop.'

Stad van wonderen

Ooit was Stone Town een wereldstad met de allure van grote handelssteden als New York en Bombay, waar het beste van het beste en het mooiste van het mooiste gekocht kon worden. Hier werd het eerste huis op het Afrikaanse continent gebouwd met elektrische verlichting en een lift. De bewoners noemden het daarom vol trots 'het huis van de wonderen'. In die dagen liepen ezeltjes beladen met waterkruiken door de smalle straatjes van de binnenstad. Achter luiken en balkons leefden Arabische,

Europese, Aziatische en Afrikaanse families in weelde. Hun verhalen werden zichtbaar in de rijkversierde houten deuren, die de toegang vormden tot de binnenwereld. In de binnenstad hangen elektriciteitsdraden als spaghettislierten langs de zwart uitgeslagen muren. Antennes dansen als voelsprietten op de daken in het ritme van de wind. Op de markt doe ik m'n ogen dicht en luister naar de stemmen, ronkende brommers, het ritselen van papier, sloffende slippers en krijsende transistorradio's.

Deuren als een wens

Opvallend zijn de deuren. Na de fundering werd eerst de deur geplaatst en pas daarna de rest van het huis. De deur was als een wens en vertelt het verhaal of de droom van de eigenaar. Hij kan door patronen in de deur vragen om vruchtbaarheid of rijkdom en status. Zo wordt de deur als een symbool, de toegang tot een leven.

De droom van Emerson en Green

In de oude stad hebben we niet veel moeite om 236 Hurumzi (het voormalige legendarische Emerson & Green) te vinden, dé plaats om op een dakterras de zon te zien ondergaan achter het woud van minaretten. We lezen, »

2025

Mijn Afrika

DROOMREIS NAAR VIER LANDEN

Het moest in 30 dagen bij elkaar komen: de bezegeling van de liefde voor mijn kersverse echtgenoot en mijn diepe liefde voor Afrika. Mijn Afrika, dat wilde ik hem laten zien. Het werd een droom van een huwelijksreis die ons bracht naar Zuid-Afrika, Zambia, Zimbabwe en Botswana. Puur geluk van B tot Z.

Zuid-Afrika

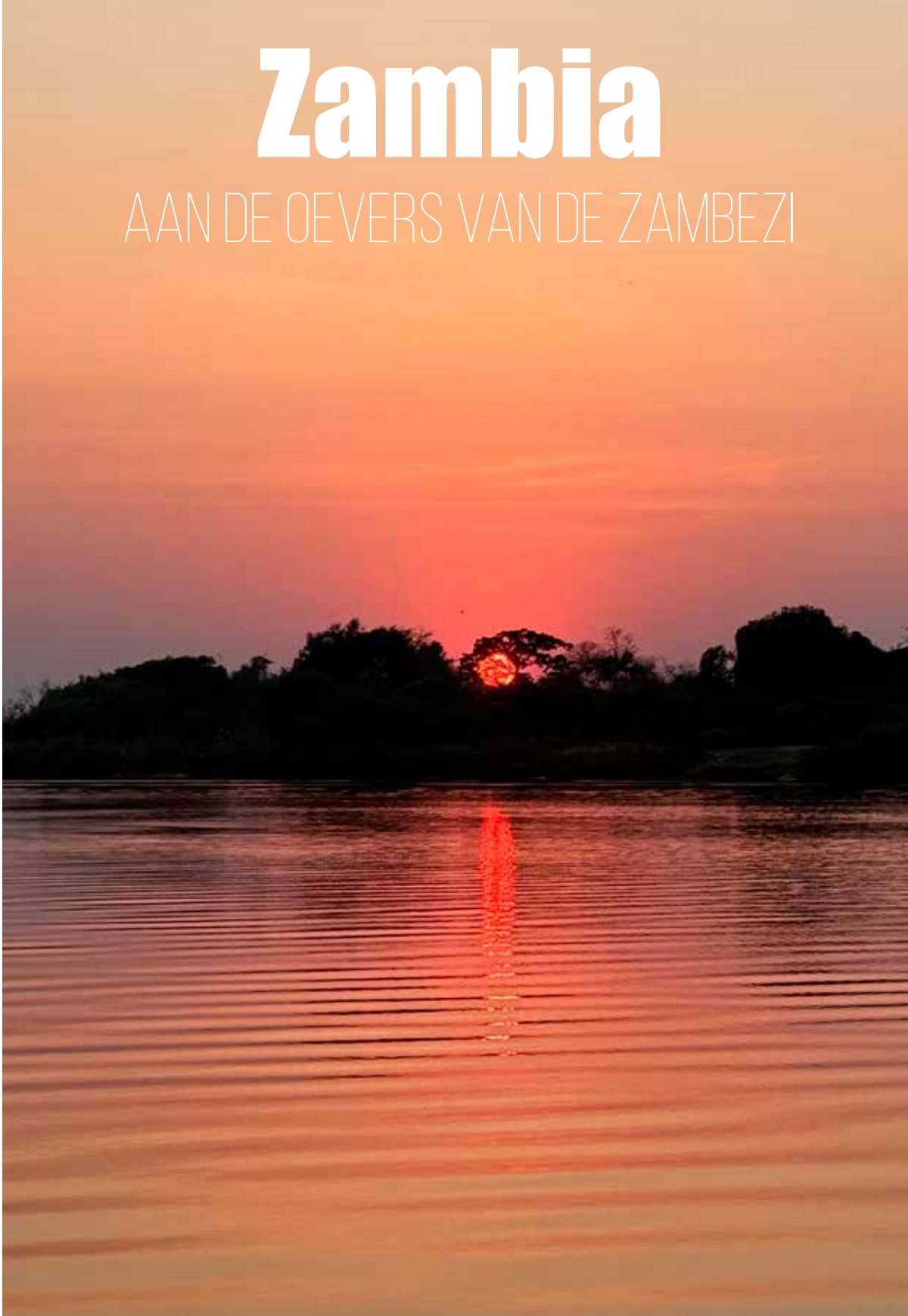
Hoofdstuk 1

THUIS IN MIJN MOEDERLAND

Zambia

AAN DE OEVERS VAN DE ZAMBEZI

Hoofdstuk 2

*Het piepkleine Sindabezi Island
in de machtige Zambezi*

Zimbabwe

TUSSEN DE OLIFANTEN IN HWANGE NATIONAL PARK

Hoofdstuk 3

*‘Welcome,
siyalamukela.
Hope your honeymoon
will build remembrances
that will stay forever,
and a love that will last
even longer’*

Verney's Camp – Olifanten rond de tent

Hwange National Park is het meest diverse park van Zimbabwe, met een oppervlakte die bijna gelijk is aan die van Zwitserland. Er zijn geen hekken, het wild migreert zoals het altijd heeft gedaan, op zoek naar water, dat volop aanwezig is dankzij de door mensen aangelegde waterputten. Het grootste deel van het park bestaat uit droge Kalahari savannes. Water en wildlife was er schaars, totdat in 1928 Ted Davison, de eerste parkwachter, besloot om van deze droge, ontoegankelijke streek een park te maken met een rijkdom aan dierenleven. Hij begon met het aanleggen van kunstmatige waterplaatsen die gevoed werden door dieselpompen, aangesloten op ondergrondse waterbronnen. Het geluid van de generatoren werd ook wel de hartslag van Hwange genoemd. Want al deze waterplaatsen zorgden

ervoor dat het wild zich hier thuis voelt. Overigens hebben de generatoren nu plaatsgemaakt voor door zonnepanelen aangedreven pompen.

De vliegende taxi van Mackair brengt ons naar een airstrip, midden in de bush. Er staat één jeep te wachten. Dat klopt: want wij zijn in dit kleine vliegtuig de enige passagiers. We hebben het water van de Zambezi vervuld voor de droge bush. Het is lang geleden dat het in Hwange heeft geregend. Gelukkig zien we aan de doodogende bomen en struiken al het eerste frisse groen verschijnen. Het voorjaar dat regens zal brengen lijkt niet meer ver weg. Onze gids voor de komende twee dagen is Lungani Thebula, ofwel Lu. Wat we willen zien? Ik heb voor de reis een schietgebedje het universum ingestuurd. Leeuwen, alsjeblieft leeuwen. 'Leeuwen', zeg ik dus. Man knikt en voegt toe: 'Olifanten

Sable Valley – leeuwen en wilde honden

Lu draagt ons bij de hoofdingang van Hwange over aan Rodwell, onze superspeurder van Sable Valley Lodge in de Dete Valley, die grenst aan Hwange National Park. Ik had een aantal keren al in deze lodge verbleven en koesterde ook daar prachtige herinneringen aan. De gezellige lounge met uitzicht op een permanente waterplaats, de rondavels rond de tuin waarin af en toe olifanten kwamen buurten om uit het zwembad te drinken en tijdens onze aanwezigheid twee painted dogs die een wanhopige koedoe de dood in jaagden. Zoals gezegd: het leven in de bush is rauw. Sable Valley had zich in mijn hart genesteld en deze ervaring wilde ik dus ook met mijn man delen.

De lodge is nog even luchtig en gezellig. Als honeymooners krijgen we rondavel 2 toebedeeld. Een plaque naast de

deur zegt dat de Britse Prince Philip hier in 1991 logeerde. Zijn vrouw, koningin Elizabeth verbleef in de naastgelegen rondavel. Het werd een publiek geheim in de Valley dat de prins 's nachts zijn echtgenote bezocht, waarna het personeel de voetstappen in het zand discreet wegharkte. De lodge beschikt over een heerlijk zwembad waar het fijn ontspannen is, een boomhut met uitzicht en een fantastische hide waar dag en nacht olifanten te zien zijn. Want het lijkt alsof wij de olifanten van Verney's Camp als rattenvangers naar de vallei hebben gelokt.

Waar we op hopen, vraagt Rodwell als we plaatsnemen in de jeep. 'Eh... leeuwen zou heel fijn zijn.' Rodwell begrijpt het en loodst ons door Hwange, 'omdat er daar vanochtend painted dogs zijn gezien.' We zoeken en vinden... olifanten. En grote families speelse bavianen.

<https://bit.ly/49iRHK1>

De volgende ochtend kruipt de zon weer bloedrood boven de horizon. We volgen de loop van de vallei. Niet eens zo lang en... daar zijn ze. Een leeuw en leeuwin die ons pasgehuwden even voordoen hoe de liefdesdaad eruitziet op z'n leeuws: de leeuw beukt, de leeuwin kijkt onverschillig om zich heen, hij bijt in haar nek, zij grauwt en slaat hem van zich af. Geklokt: 1:15 minuten. Daarna vallen ze op afstand van elkaar in slaap. Dat kunnen wij beter, zeggen we voldaan.

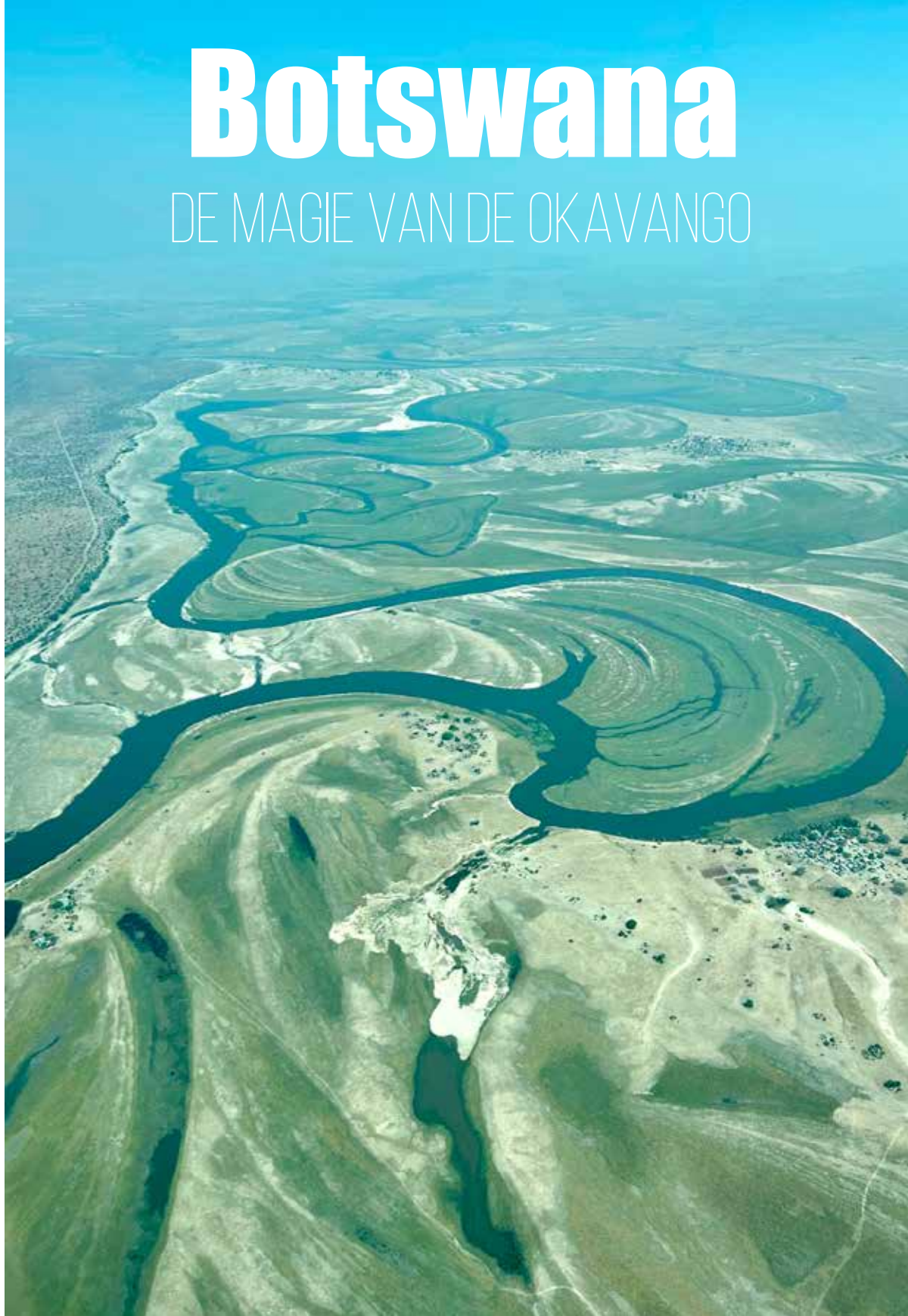
Uit de bomenrij achter ons, komt een tweede leeuw tevoorschijn. Leeuw 1 wenst hem echter niet in de buurt van zijn geliefde. Leeuw 2 schat zijn kansen niet hoog in en gaat op afstand van het paar zijn welverdiende dutje doen. Het verliefde paar maakt zich op voor de tweede ronde, deze duurt 1:09 minuten.

We reppen ons vervolgens weer via spelende bavianen naar het park en deze keer hebben we geluk. Rothwell weet – evenals als een Duitse filmploeg – een pack van maar liefst 23 painted dogs te vinden.

Die middag rijden we weer naar ons leeuwenkoppel dat nog steeds bij de termietenheuvel resideert. Leeuw 2 heeft nog geen succes geboekt en wacht humeurig af (dat laatste verzin ik). De liefdesrust wordt ruw verstoord door een kudde olifanten op weg naar water. Olifanten zijn in de natuur de baas en ongeduldig wapperen ze met hun oren. Leeuw 1 ontpopt zich tot held. Hij gromt en grauwt en verdedigt zijn liefdesnestje met hand en tand. De olifanten komen verbaasd tot stilstand. Zoveel weerstand hadden ze niet verwacht. Wij rijden naar de waterplaats waar olifanten en buffels gebroederlijk het water en de modder delen en zien in de verte de leeuwen weer de liefdesdaad »

Botswana

DE MAGIE VAN DE OKAVANGO

Hoofdstuk 4

*‘Here’s to love,
adventure, and never-
ending snapshots for
the heart’*

Chobe River Lodge – watersafari

Na een vier uur durende transfer die ons door het platteland van Hwange voerde over niet al te beste wegen (to put it mildly) bereiken we het bezige Kasane in Botswana. Daar waar iedereen komt die naar Chobe wil. Park en rivier met de gigantische aantallen wild zijn ferme lokkers. Wij verblijven in de moderne Chobe River Lodge. Aan de buitenkant oogt de lodge als een Engels rietgedekt landhuis, binnen is de vormgeving modern en strak, met een transparante wijnkelder en bijzondere kunst aan de muur. Aan de lodge en het verhoogde zwembad(je) grenst een enorme tuin waar de nijlpaarden als het donker wordt het gras kort houden. De tuin loopt over in de Chobe rivier waar de boten wachten voor een enerverende bootsafari. Een die inderdaad in de boeken mag. We zien natuurlijk een spectaculair vogelleven, olifanten en buffels eilandhoppen, massief gigantische krokodillen en nijlpaarden op het droge. Maar het grootste spektakel vindt plaats op enige afstand van de lodge. Daar ligt een dode olifant in het water omsingeld door tientallen krokodillen die met klappende kaken het vlees uiteenrijten. Een macaber schouwspel. De geur van de olifant trekt echter ook een troep hongerige leeuwen. De oudere leeuwinnen zien de agressieve krokodillen in het water en geven de hoop op. Drie jonge heren hebben langer

nodig. Meter voor meter kruipen ze dichterbij. Helaas zakt de zon alweer prachtig achter de horizon en moeten wij noodgedwongen deze bijzondere ontmoeting (of sighting zoals het in safaritaal heet) verlaten. Of de leeuwen de confrontatie met de krokodillen zijn aangegaan, blijft het geheim van Chobe. <https://www.choberiverlodge.com>

Elephant Pan en Skybeds – een vijf miljoen sterrenhotel

We worden routiniers in het nemen van afscheid en het vlieghoppen van airstrip naar airstrip. Bij Elephant Pan in de Okavango Delta wacht Sixteen op ons. Nee, zijn naam betekent niet dat hij het zestiende kind van zijn ouders is. Wat dan wel, dat weet Sixteen eigenlijk ook niet. Elephant Pan was onze keuze vanwege het water waar het door omgeven wordt en waar olifanten een bad nemen terwijl gasten lunchen. Het is oktober, de temperatuur is dagelijks zo'n 40 graden, de zon is onbarmhartig en het water... dat is verworden tot een plasje. Onze tent, onder de bomen waar het groen langzaam doorbreekt, kan de hitte niet aan en we krijgen van de staff de loungerruimte aan het zwembad als residentie. En daar – ik heb ooit gezegd: laat het ongewone nooit gewoon worden – drinken olifanten naast ons terwijl wij dobberen in het blauwe water. We kijken er na al die uitzonderlijk wonderlijke dagen bijna niet meer van op.

Sixteen volgt sporen, rijdt over houten bruggen, voert ons de waterrijke Delta in en vindt – natuurlijk – leeuwen. We draaien als bromtollen door bosjes op zoek naar een luipaard dat zijn verse sporen heeft achtergelaten, maar dat we toch niet vinden. Wel sable antilopen, die met hun bijzondere gebogen hoorns toch ook heel bijzonder zijn.

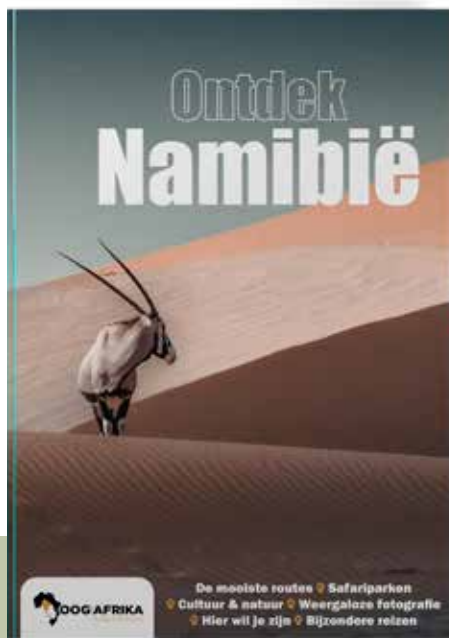
PS: en wat leuk is het dat je, ook als je eenmaal afscheid hebt genomen, de activiteit in en rond het camp kunt blijven bekijken via de livestream op de website: <https://bit.ly/4pelgQr>.

Tonight you're trading walls for wilderness and ceilings for constellations. The Skybeds are waiting, your five-billion-star hotel where the lullabies come courtesy of lions, hyena's, owls and whoever feels like joining the choir. May you laugh at the hippo grumble, cuddle tighter when the jackalls gossip, and wake up with memories so wild, you'll still be telling the story at your 50th anniversary. Here's to love, adventure and neverending snapshots for the heart.

Plaats van romantiek: de fameuze Skybeds. Daar waar de wereld jou nooit kan vinden, staan vier houten stellages rond een waterplaats. Een is restaurant en bar waar we ter gelegenheid van ons huwelijk samen met de liefste staff van de wereld champagne drinken op de liefde. De andere drie bestaan uit een opgang (afgesloten met een deur om opdringerig wild tegen te houden), een verdieping met de badkamer en wc, en erboven een bed en een zitbank onder de sterren en de maan. We doen wat de staff ons heeft opgedragen: we kijken naar de sterren en gebruiken de geluiden van de nacht als slaapliedje. 's Ochtends worden we wakker met: jawel... olifanten voor de deur. Na een huwelijksreis die vooral bestond uit vroeg uit de veren en dieren kijken, is dit een welverdiend moment van magische rust. <https://bit.ly/4oLsRHB> »

In de serie **Ontdek** van **OOG VOOR AFRIKA Publications** verscheen eerder

Ontdek Namibië

(2025, paperback, 180 pagina's € 14,95.
ISBN 978-90-835562-0-8.

Ook verkrijgbaar als e-book, € 8,90.

ISBN 978-90-835562-1-5)

Een ontdekkingsreis door de grote leegte, rode duinen, woestijnen en ravijnen, nationale parken, spooksteden, rotstekeningen, baobabs, eeuwenoude planten en verlaten kusten. Een paradijs voor reizigers die op zoek zijn naar avontuur en onvergetelijke ervaringen. In deze reisgids ontdek je de 4 regio's van Namibië, de mooiste (off beaten track) routes en lodges.

Ontdek Afrika's best bewaarde geheimen

(2025, paperback, 188 pagina's, € 14,95.
ISBN 978-90-835562-2-2.

Ook verkrijgbaar als e-book, € 8,90.

ISBN 978-90-835562-3-9)

Afrika experts onthullen in woord en prachtig beeld de best bewaarde geheimen van negen bijzondere landen. Safari, cultuur, luxe en off the beaten track reizen. Een ode aan de schoonheid van het Afrikaanse continent.

De originele en meeslepende verhalen en meeste foto's zijn van de hand van de gelauwerde Afrika-reporters Marjolein Westerterp en Peter Boshuijzen met ruim 30 jaar Afrika-ervaring en tienduizenden Afrika-kilometers op de teller.

Van dezelfde auteurs verschenen sinds 2012 30 edities en landenspecials onder het label OOG VOOR AFRIKA. Voor meer informatie: www.oogvoorafrika.nl. De meeste edities zijn nog verkrijgbaar via www.oogvoorafrika.nl/webshop

Ontdek mijn Afrika

Een persoonlijke ode aan dertig jaar reizen door het hart van een magisch continent

Stap binnen in mijn Afrika - een wereld van betoverende landschappen, onvergetelijke ontmoetingen en avonturen die zich uitstrekken over drie decennia en negen landen.

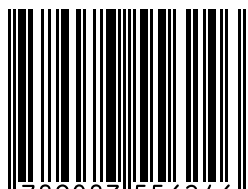
Sinds 1994 reisde Marjolein Westerterp door Botswana, Ethiopië, Kenia, Malawi, Mozambique, Tanzania, Zambia, Zimbabwe en Zuid-Afrika. Wat begon als een langgekoesterde droom groeide uit tot een levenslange liefde.

In deze intieme reisgids neemt zij je jaar voor jaar mee langs plekken die haar hart raakten: van ruige savannes tot stille vissersdorpjes, van lodges met uitzichten die je stil maken tot onvergetelijke safarimomenten met leeuwen, olifanten en andere iconische dieren. Het is het verhaal van reizen met geliefden, van afscheid en nieuw begin en van een band met Afrika die nooit loslaat. Laat je in gedachten meenemen door de geur van wilde salie, de rode gloed van zonsondergangen en de stemmen van mensen die hun verhalen met je delen.

Met 90 tips voor bezienswaardigheden, routes, lodges en bijzondere ontmoetingen als extra, helpt *Ontdek mijn Afrika* je om het continent op jouw eigen manier te beleven. De originele en meeslepende verhalen en de meeste foto's zijn van de hand van de gelauwerde Afrika-reporters Marjolein Westerterp en Peter Boshuijzen met ruim 30 jaar Afrika-ervaring en tienduizenden Afrika-kilometers op de teller.

€ 17,95 NUR 516

9 789083 556246 >